

## 4.EZRA

### GİRİŞ

"Ezra'nın Vahyi" olarak da bilinir. Yahudiler'in Kutsal Kitap 'ındaki özgün Ezra metnine bazı Hristiyan yazarlar tarafından yapılan eklerden oluşur. Yazıldığı tarih tam olarak bilinmese de İ.S. birinci yüzyılda yazılmış olması önemli bir olasılıktır. Metin gelecek olaylarla ilgili yedi görümden oluşur.

#### Ana Hatlar

1:1-2:48 Giriş

3:1-5:19 Birinci görüş

5:20-6:34 İkinci görüş

6:35-9:25 Üçüncü görüş

9:26-10:59 Dördüncü görüş

11:1-12:50 Beşinci görüş

12:51-13:56 Altıncı görüş

13:57-14:48 Yedinci görüş

15:1-16:78 Peygamberlik sözleri

#### İsrail'in Reddediliri ve Gelen Görkem

**1** Levi oymağından Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas oğlu Avisa oğlu Borit oğlu Uzzi oğlu Ama oğlu Marimot oğlu Aziya oğlu

<sup>2</sup>Amarya oğlu Eli oğlu Pinehas oğlu Ahiya oğlu Ahituv oğlu Sadok oğlu Şallum oğlu Hilkiya oğlu Azarya oğlu Seraya oğlu Peygamber

<sup>3</sup>Ezra'nın ikinci kitabı.Ben Ezra, Pers Kralı Artahşasta'nın krallığındaki Medya'da tutsaktım. Rab bana şöyle seslendi:

<sup>4</sup>"Haİkına git, onların suçlarını açıkla. Çocuklarına bana karşı nasıl günah işlediklerini anlat.

<sup>5</sup>Onlar da çocuklarının çocuklarına anlatsınlar.

<sup>6</sup>Onlar atalarından daha çok günah işlediler, beni unutup yabancı tanrılara kurbanlar kestiler.

<sup>7</sup>Köle oldukları Mısır'dan onları kurtaran ben değil miydim? Ancak onlar beni öfkelenilmeye devam edip uyarılarımı önemsemiyorlar.

<sup>8</sup>"Ezra, sağını yol, yasama itaatsizlik eden bu halkın üzerine felaketler boşalsın. Onlar yola gelmekten uzaktalar.

<sup>9</sup>Üzerlerine böyle çok iyilikler yağdıran ben, daha ne kadar onlara katlanmalıyım?

<sup>10</sup>Onların hatırı için birçok kralın tahtını devirdim, halkı ve ordusuyla birlikte Firavun'u yere yıktım.

<sup>11</sup>Onların yolları üzerine dikilmiş her ülkeyi mahvettim. Sur ve Sayda kentlerinin halklarını doğuda bozguna uğrattım, İsrail'in düşmanlarının hepsini öldürdüm.

<sup>12</sup>"Onlara de ki, bunlar Rab'bin sözleridir. Sizi denizden kurtarıp getiren,

<sup>13</sup>hiç bir yolu olmayan yerlerde sizler için güvenli yollar yapan ben değil miydim? Ben size önder olarak Musa'yı, kâhin olarak Harun'u verdim.

<sup>14</sup>Ben size ateş sütunundan ışık verip aranızda büyük mucizeler ger çekleştirdim. Ancak sizler beni unuttunuz.

<sup>15</sup>"Her Şeye Gücü Yeten Rab diyor: İşaret olarak size bildircinlar, ko-runmanız için konaklayacağınız bir yer verdim. Ama hepiniz orada mırıldanıp şikayet ettiniz.

<sup>16</sup>Düşmanlarınızı mahvettiğim zaman sizlere verdiğim zaferi kutlamak yerine söylendiniz. O günden bugüne şikayet etmeyi hiç bırakmadınız.

<sup>17</sup>Size verdiğim iyilikleri unuttunuz mu? Çöldeki yolculuğunuzda aç ve susuz kaldığınız zaman

<sup>18</sup>bana haykırıp feryat ettiniz. 'Niçin bizi bu çöle getirdin, bizi öldürmek için mi? Bu çölde ölmektense Mısır'da köle olarak kalmak daha iyidir!' diye mırıldandınız.

<sup>19</sup>Yakınmalarınız beni üzdü ve size yiyecek olarak man verdim. Meleklerin ekmeğinden yediniz.

<sup>20</sup>Susadığınızda kayayı yarıp bolca su akıttım. Yaz sıcağına karşı, yapraklı ağaçların gölgesini verdim.

<sup>21</sup>Sizlere karşı olan Kenanlılar'ı, Perizliler'i ve Filistliler'i kovarak size oymaklarınız arasında paylaşmanız için bereketli topraklar verdim. Sizin için daha ne yapabildim? Böyle diyor Rabbiniz.

<sup>22</sup>"Her Şeye Gücü Yeten Rab şöyle diyor: Çöldeyken acı su kaynakları nedeniyle susuzluk çekip bana sövdüğünüzde,

<sup>23</sup>küfrünüz yüzünden üzerinize ateş göndermek yerine kayadan çıkan acı suyu tatlıya çevirdim.

<sup>24</sup>Ey Yakup, seninle ne yapmalıyım? Yahuda, bana itaat etmeyi reddediyorsun. Öteki uluslara dönecek, adımı onlara vereceğim. Onlar benim yasalarımı tutacaklar.

<sup>25</sup>Çünkü, sen beni terk ettin, ben de seni terk edeceğim. Merhamet için yalvardığında sana hiç merhamet etmeyeceğim.

<sup>26</sup>Bana dua ettiğinde dinlemeyeceğim. Ellerini kanla lekeledin, cinayet işlemek için aceleyle koşuyorsun.

<sup>27</sup>Terk ettiğin ben değil, ama kendisin. Böyle diyor Rab.

<sup>28</sup>"Her Şeye Gücü Yeten Rab şöyle diyor: Oğullara bir baba, kızlara bir anne, çocuklara bir bakıcı gibi davranmadım mı?

<sup>29</sup>Benim halkım olacaksınız, ben de sizin Tanrınız olacağım' demedim mi?

<sup>30</sup>Sizleri bir tavuğun yavrularını kanatları altına topladığı gibi bir araya getirmedim mi? Ama şimdi sizinle ne yapacağım? Sizi uzaklara fırlatıp atacağım.

<sup>31</sup>Bana kurban kestiğinizde, sizden yüzümü çevireceğim. Sizin bayramlarınızı, Yeni Ay kutlamalarınızı ve sünnetlerinizi kabul etmiyorum.

<sup>32</sup>Size kullarım peygamberleri gönderdim. Ama siz onları tutup öldürdünüz, onların ölü bedenlerini kesip parçaladınız. Onları öldürdüğünüz için sizi sorguya çekeceğim. Böyle diyor Rab.

<sup>33</sup>"Her Şeye Gücü Yeten Rab şöyle diyor: Tapınağınız terk edilmiştir. Sizleri rüzgarın önündeki saman gibi fırlatıp atacağım.

<sup>34</sup>Çocuklarınızın soyu hiç olmayacak; çünkü sizler gibi, yasakladığım ne varsa onları yapıp buyruklarımı dikkate almadılar.

<sup>35</sup>Tapınağınızı yakında gelecek bir ulusa vereceğim. Öyle bir ulus ki, beni tanımadığı halde bana inanacak, hiçbir işaret vermediğim halde buyruklarımı yerine getirecek.

<sup>36</sup>Peygamberleri hiç görmemiş olsalar bile, peygamberlerin yaşlılara öğrettiklerini akıllarında tutacak.

<sup>37</sup>Ant içerim ki, bu gelecek ulusu kutsayacağım. Onların küçük olanları neşeyle zıplayıp atlayacak. Onlar beni gözleriyle görmüş değiller ama, kalpleriyle görececek, söylediğim her şeye inanacaklar.

<sup>38</sup>"Ey Ezra baba, doğudan zaferle gelen ulusa bak!

<sup>39</sup>Önder olarak onlara İbrahim'i, İshak'ı, Yakup'u, Hoşea'yı,

<sup>40</sup>Amos'u, Mika'yı, Yoel'i, Ovadya'yı, Yunus'u, Nahum'u. Ha-bakkuk'u, Sefanya'yı, Hagay'ı, Zeke-riya'yı ve Rab'bin Habercisi diye anılan Malaki'yi vereceğim.

**2** "Rab şöyle diyor: Bu insanları kölelikten kurtarıp özgür kıldım, kullarım peygamberler aracılığıyla onlara buyruklar verdim. Ama peygamberlere kulaklarını tıkayıp buyruklarımın bir ölüm fermanı olmasına neden oldular.

<sup>2</sup>Onları doğuran anne onlara diyor ki: 'Gidin, çocuklarım, ben dul ve terk edilmişim,

<sup>3</sup>Sevinçle sizi doğurdum, sıkıntı ve kederle sizi kaybettim. Çünkü, siz Rabbiniz Tanrı'ya karşı günah işleyip yanlış olduğunu bildiğim ne varsa onu yaptınız. Şimdi, dul ve terk edilmiş olarak sizin için ne yapabilirim ki ben?

<sup>4</sup>Gidin, çocuklarım, Rabbimiz'den merhamet dileyin.'

<sup>5</sup>Kendi tanıklığını onunkine eklemen için şimdi sana sesleniyorum. Ey Ezra baba! Onun çocukları benim antlaşmama uymayı reddettiklerinden, bırak sözlerin onlar üzerinde bir şaşkınlığa neden olsun.

<sup>6</sup>Anaları yağmalansın ve kendilerinin de hiç soyu olmasın.

<sup>7</sup>Onları ulusların arasına dağıtılmaya, adlarının yeryüzünden silinmesine mahkûm et. Çünkü onlar benim antlaşmamı teptiler.

<sup>8</sup>"Vay sana, ey Asur! Günahkârları barındırıyorsun! Sen, ey günahkâr ulus,

<sup>9</sup>Sodom ve Gomora'ya neler yaptığımı anımsa! Onların ülkeleri katran kümeleri ve kül yığınları altında gömülü duruyor. Bu, benim, bana itaat etmeyenlerle nasıl başa çıkacağımın göstergesidir. Böyle diyor Her Şeye Gücü Yeten Rab.

<sup>10</sup>"Rab Ezra'ya şöyle diyor: Halkıma de ki,

<sup>11</sup>bir zamanlar İsrail'e sunduğum Yeruşalim Krallığını onlara vereceğim. Görkemli varlığını İsrail'den geri çekip onların olacak olan tapınağı sonsuza kadar benim kendi halkıma vereceğim.

<sup>12</sup>Hayat ağacı onların üzerine hoş kokusunu yayacak, onlar zahmet çekmeyecek ya da kedere bürünmeyecek.

<sup>13</sup>Dileyin, alacaksınız; bu nedenle dua edin ki, kısa bekleme süreniz belki, her şeye

rağmen, daha da kısaltılabilir. Şimdi krallık sizin için hazır, bekleyin! Çağırın gökyüzünü, yeryüzünü tanıklığa,

<sup>14</sup>Ben, kötülüğü kaldırıp iyiliği getirdim. Yaşayan tek Tanrı olduğum için, diyor Rab.

<sup>15</sup>"Ey anne, çocuklarını bağrına bas. Onları bir güvercinin kendi yavrularını besleyip büyüttüğü gibi yetiştir. Onlara tökezlemeden yürümeyi öğret. Sen benim seçtiğimsin, diyor Rab.

<sup>16</sup>Adımı kabul ettikleri, şükranla onayladıkları için ölüleri yattıkları yerlerden diriltecek, onları mezarlarından dışarıya çıkaracağım.

<sup>17</sup>Korku yok sana bir çok çocuğun anası! Ben seni seçtim. Böyle diyor Rab.

<sup>18</sup>"Kullarım Yeşaya'yla Yeremya'yı sana yardım etmeleri için göndereceğim. Onlar peygamberlik ederken seni, benim halkım olman için ayırdım. Senin İçin türlü meyvelerle yüklü on iki ağaç,

<sup>19</sup>süt ve bal akıtan on iki kaynak ve güllerle, zambaklarla kaplı yedi ulu dağ hazırladım. Orada oğullarını neşeyle dolduracağım.

<sup>20</sup>Dullara destek ol, öksüzlerin hakkını savun, fakirlere ver, yetimleri koru, çıplakları giydir.

<sup>21</sup>Zayıf ve çaresizlerle ilgilen, sakın kötürümlerle alay etme. Sakat ve güçten düşmüşleri gözet, görmeyenleri nurumun görme kuvvetine şevket.

<sup>22</sup>Surlarının İçinde gencin ve yaşlının her ikisini de güvenlikte tut.

<sup>23</sup>"Gömülmemiş ölü gördüğün zaman, onları işaretle belirleyip kabirlere yerleştir; ölüleri dirilttiğim zaman sana baş köşeyi vereceğim.

<sup>24</sup>Sakinleş halkım, çünkü senin de dinlenme vaktin gelecektir.

<sup>25</sup>Çocuklarınla iyi bir dadı gibi ilgilenip onlara düşmeden yürümeyi öğret.

<sup>26</sup>Size vermiş olduğum kullarımdan hiçbirini kaybetmeyeceksiniz; onları sizlerin sayısı arasından geri isteyeceğim.

<sup>27</sup>Sıkıntı ve zorluk zamanı geldiğinde endişelenmeyin; başkaları yas tutup üzülecek, ama sizler mutlu ve bereketli olacaksınız.

<sup>28</sup>Bütün uluslar sizi kıskanacak, ama sizin karşınızda güçsüz olacaklar. Böyle diyor Rab.

<sup>29</sup>Benim gücüm sizi koruyacak, oğullarınızı cehennemden kurtaracaktır.

<sup>30</sup>Neşeli ol ana! Seni ve çocuklarını kurtarmaya geleceğim,

<sup>31</sup>Mezarlarda uyuyan çocuklarını anımsa! Onları yeryüzünün derinliğinden çıkarıp alacak, onlara merhamet edeceğim. Çünkü ben merhametliyim. Böyle diyor Her Şeye Gücü Yeten Rab.

<sup>32</sup>Ben gelene kadar çocuklarını bağrına bas ve merhametimi onlara ilan et. Çünkü benim lütfum ve acımanı hiçbir zaman kurum ayacak."

<sup>33</sup>Ben, Ezra, Sina Dağı'nda, Rab tarafından İsrail'e gitmek üzere görevlendirildim. Geldiğimde onlar beni küçük görüp Rab'bin buyruklarını reddettiler.

<sup>34</sup>Bundan dolayı, ey putperestler, size söylüyorum, dinleyin ve anlayın: Gelen çobanınıza doğru ileriye bakın, o size sonsuz huzuru verecek. Çünkü dünyanın sonundan gelen o yanibaşınızda.

<sup>35</sup>Krallığın ödülleri almak için hazır olun. Işık sonsuza kadar daima üzerinize parlayacaktır.

<sup>36</sup>Bu dünyanın karanlığından kaçın, sizi bekleyen sevinç ve görkemi elde edin. Kurtarıcıma açıkça tanıklık ediyorum. O, Rabbim'in atadığı kişidir.

<sup>37</sup>Onu kabul edin ve sevinin, sizi kutsal topraklara davet eden o tek olana şükranlarınızı sunun.

<sup>38</sup>Doğrulup ayağa kalkın, Rab'bin işaretini taşıyan ve onun masasında oturanların tümünü görün.

<sup>39</sup>Onlar bu dünyanın karanlığından çıktılar ve Rab'den gelen parlıtlı cüppeleri kabul ettiler.

<sup>40</sup>Ey Sion, hepiniz kabul edin ve Rab'bin yasasını imanla tutmuş olan şu beyazlar içinde sıraya girmişlerin yumağı ile birleşin.

<sup>41</sup>Çok uzun süredir özlemini çektiğin oğullarının sayısı şimdi tamamlandı. Rab'bin krallığı için dua edin. Böylece dünya meydana geldiğinde O'nun topladığı senin halkın, O'nun halkı olarak belirlenir.

<sup>42</sup>Ben, Ezra, Sion Dağı'nda Rab'bi yücelten ezgiler söyleyen sayılamayacak kadar çok büyük bir kalabalık gördüm.

<sup>43</sup>Ortada durup onlardan her birinin başına birer taç yerleştiren, hepsinden daha uzun, çok uzun boylu genç bir adam görkemiyile göze çarpıyordu.

<sup>44</sup>İlk bakışta büyüledim ve meleğe sordum:

<sup>45</sup>Efendim, kimdir bunlar?" O da, "Onlar ölümlü giysilerini bir kenara bırakıp ölümsüzü" giymiş, Tanrı'nın adını onaylamış olanlardır" dedi. "Şimdi onlara taç ve zafer veriliyor."

<sup>46</sup>Ben tekrar sordum: "Onlara taç giydirip zafer veren genç adam kim?" Melek de.

<sup>47</sup>"O, bu ölümlü dünyada onların iman edip kabul ettikleri Tanrı'nın Oğlu'dur" diyerek yanıtladı. Rab'bin adına böyle kahramanca sadık kalan bu insanları övmeye başladım.

<sup>48</sup>Sonra melek bana şöyle dedi: "'Git, halkımın tümüne görmüş olduğun Rabbimiz Tanrı'nın bu yüce ve harika işlerini anlat."

## **Ezra'nın Birinci Görümü**

**3**Yeruşalim'in düşüşünden sonraki otuzuncu yılda, ben, Şealtiel-Ezra diye de bilirim- Babil'deydim. Yatağıma uzandığımda sıkıntılıydım.

<sup>2</sup>Sion'un perişanlığıyla Babil'de yaşayanların refah ve mutluluğunu düşünmekten aklım karışmıştı.

<sup>3</sup>Ruhum tamamen altüst olmuştu. Korkularımı yüce Tanrı'ya arzettim.

<sup>4</sup>"Tanrım, Rab'bim" dedim, "Sen, yalnızca sen değil miydin ki, başlangıçla yeryüzünü oluşturan?

<sup>5</sup>Toprağa buyruk verdin, Adem oluştu. Onun bedeni cansızdı, ama kendi ellerinle şekil verip hayat soluğunu ona üfledin. Böylece onu yaşayan bir insan yaptın.

<sup>6</sup>Onu, varlık olarak yeryüzüne gelmeden önce, bizzat senin kurduğun cennette gönderdin.

<sup>7</sup>Ona itaat edeceği tek bir buyruk verdin, ama o buna uymadı. Bunun üzerine onu ve onun soyundan gelenleri derhal ölüme mahkûm ettin. "Ondan doğan uluslar, soylar, halklar aileler sayılamayacak kadar çoktu.

<sup>8</sup>Sana karşı günah işleyip seni küçümseyen her ulus kendi yoluna gitti, Sen onları durdurmadın.

<sup>9</sup>Ne var ki, daha sonra zamanı gelince yeryüzündekilerin üzerine tufanı getirip onları yok ettin.

<sup>10</sup>Bu son herkesin başına geldi: Adem'e ölüm, soyunun üzerine tufan!

<sup>11</sup>Sen yalnız Nuh'a, ailesine ve onun soyundan doğru olan kişilere dokunmadın.

<sup>12</sup>"Yeryüzü nüfusu arttı, aileler ve halklar çoğaldı. Ulus üstüne ulus. Ama sonra, bir kez daha, öncekilerden daha çok günah işlemeye başladılar.

<sup>13</sup>Onlar günah işlemeye başladıklarında sen onlardan birini,

<sup>14</sup>adı İbrahim olanı kendin için seçtin. Onu sevdin, yalnızca ona gizlice, gece yarısında dünyanın nasıl son bulacağını gösterdin,

<sup>15</sup>Onunla sonsuza dek sürecek bir antlaşma yaptın. Onun soyunu hiçbir zaman terk etmeyeceğine dair söz verdin.

<sup>16</sup>Ona İshak'ı, İshak'a Yakup'la. Esav'ı verdin. Bunlardan Yakup'u seçtin, Esav'ı reddettin. Yakup büyük bir ulus olarak büyüdü.

<sup>17</sup>"Onun soyunu Mısır'dan kurtarıp onları Sina Dağı'na getirdin.

<sup>18</sup>Orada göğü eğip yeryüzünü salladın. Dünyayı döndürüp ummanları titrettin, evrenin altını üstüne getirdin.

<sup>19</sup>Senin görkemin ve yüceliğin, ateşle depremin, rüzgarla soğuğun dört kapısından geçti. Sen Yakup'un soyu İsraililer'e yasanı, buyruklarını verdin.

<sup>20</sup>Onların günahkâr kalplerine göre davranmadın. Buyruklarının onların yaşamını yönlendirmesine olanak tanıdın.

<sup>21</sup>İlk insan Adem, günahkâr bir yüreği yüklendiğinden günah işleyip yenildi. Yalnız kendisi değil, bütün soyu...

<sup>22</sup>Bu nedenle hastalık yerleşti. Her ne kadar halkının kalbinde yasan yerleşmişse de, günah da orada kökleşmiş olduğundan, iyilik çaresiz kaldı, kötü olan kalıcı oldu.

<sup>23</sup>"Yıllar geçti, zamanı gelince, kendin için, adı Davut olan birini ortaya çıkardın.

<sup>24</sup>Ona, senin adının anıldığı bir kent kurmasını ve orada sana kurban kesmesini istedin.

<sup>25</sup>Bunun bitmesi çok uzun yıllar aldı. Ama aynı günahkâr kalbe sahip olduklarından, kent sakinleri

<sup>26</sup>tıpkı Adem ve onun soyu gibi davranıp yoldan çıktılar.

<sup>27</sup>Böylece kendi kentini düşmanlara teslim ettin.

<sup>28</sup>"Kendi kendime dedim ki: 'Belki de Babil'dekilerin daha iyi bir yaşam sürüyor olmaları, onların Sion'u fethetmelerindendir.'

<sup>29</sup>Ama buraya ulaştığımda, talimin edebildiğimden daha fazla günahla karşılaştım. Bu otuz yılda kendi gözlerimle bir sürü günahkâr gördüm.

<sup>30</sup>Günahkârlara karşı ne kadar anlayışlı, inancsızlara karşı ne kadar esirgeyici olduğunu, kendi halkını yok ederken, düşmanlarını nasıl koruduğunu gördüğümde yüreğim parçalandı.

<sup>31</sup>Senin yollarını nasıl anlamaları gerektiğine ilişkin, kim olursa olsun kimseye hiçbir imada bulunmadın. Babil Sion'dan daha mı erdemlidir?

<sup>32</sup>İsrail dışında herhangi bir ulus seni hiç tanımış mıdır? Yakup'un soyu gibi başka hangi soy senin antlaşmalarına güvendi?

<sup>33</sup>Ne var ki, onlar hiç ödüllendirilmediler. Acılarının hiçbir karşılığını görmediler. Uluslar arasında bir aşağıya bir yukarıya dolaştım. Senin buyruklarını dinlemedikleri halde, onların nasıl başarılı olup geliştiklerini gördüm,

<sup>34</sup>Bu nedenle bizim günahlarımızı, dünyanın geri kalanının günahlarına karşılık terazide tart. O zaman terazinin göstergesinin hangi yöne eğileceği netleşecektir.

<sup>35</sup>Yeryüzünde yaşayanların sana karşı günah işlemediği herhangi bir zaman var mıdır? Hiç herhangi bir ulus İsrail gibi senin buyruklarını tutmuş mudur?

<sup>36</sup>Belki burada bir adam, şurada bir adam bulabilirsin, ama hiçbir yerde bütün bir ulusu bulamazsın."

### **İnsan Akli Tanrı'nın Yollarını Anlayamaz**

**4** Bana gönderilen Uriel adlı melek yanıt verdi; "Sen daha bu dünyayı anlamada şaşkınsın,

<sup>2</sup>bu durumda yüce Tanrı Rab'bin yollarını anlamayı bekleyebilir misin?"

<sup>3</sup>"Evet, efendim" diye yanıtladım. Melek, "Sana üç yol ve üç örnek göstermek için gönderildim"

<sup>4</sup>diyerek sürdürdü konuşmasını, "Eğer onlardan birini bana açıklayabilirsen, ben de sana, yüce Rab'bin yolları hakkındaki soruna yanıt verip kalplerin neden günahkâr olduğunu öğreteceğim."

<sup>5</sup>"Söyle, efendim" dedim. O da, "Gel, o halde" dedi, "Benim için ateşi tart veya bir kile rüzgarı ölç, ya da geçen günü geri getir."

<sup>6</sup>"Bunları yapmamı benden nasıl istersiniz?" diye yanıtladım, "Yeryüzündeki hiç kimse bunları yapamaz."

<sup>7</sup>"Farzet ki, sana şöyle sordum: 'Denizlerin derinliğinde kaç tane hayat vardır? Kaç tane kaynak derinlikleri besler? Cennetin kemerlerinde kaç tane su yolu vardır? Nerededir kabirlerden dışarıya çıkan patikalar, cennete giden yollar?'

<sup>8</sup>Sen, 'Ben hiç aşağıda, derinliklerde bulunmadım, henüz kabre girmedim, hiç yukarı cennete de çıkmadım' şeklinde yanıt verebilirdin.

<sup>9</sup>Ama ben sana bunları sormadım, yüzleşmeye mahkûm olduğun ateşi, rüzgarı ve dünü sordum. Ancak sen bana yanıt veremedin.

<sup>10</sup>"Şu halde" diye devam etti, "Eğer sen, seninle birlikte gelişen şeyleri anlayamıyorsan,

<sup>11</sup>bu sınırlı kapasitenle, yüce Tanrı'nın işlerini, yöntemlerini nasıl kavrayabilirsin? Çürümüş dünyanın yozlaştırdığı insan, hiçbir zaman 'bozulmamışın yolunu bilemez."

<sup>12</sup>Bunu işittiğimde yere kapanıp secde ettim, "Kötülüklerle dolu, izah edememekten dolayı ızdırap çektiğimiz bir dünyada yaşamaktansa, hiç dünyaya gelmemiş olmak daha iyidir!" diye haykırdım.

<sup>13</sup>O şöyle yanıtladı: "Ağaçların plan yaptığı bir ormana gittim.

<sup>14</sup>Birbirleriyle şöyle konuşuyorlardı: 'Haydi, denizle savaşalım, onu geri çekilmeye zorlayıp daha fazla ormanlık alan için toprak kazanalım.'

<sup>15</sup>Denizlerin dalgaları da benzer bir plan yapmışlardı. Onlar da şöyle diyorlardı: 'Haydi, biz de ormanların ağaçlarına saldırıp onları ele geçirelim, onların topraklarını alalım.'

<sup>16</sup>Ağaçların planı suya düştü, çünkü ateş gelip onların hepsini yaktı.

<sup>17</sup>Dalgalarca yapılan plan da kötü bir şekilde başarısızlığa uğradı, çünkü kum zemine tutunup yollarını engelledi.

<sup>18</sup>İkisi arasında yargı vermek zorunda olsaydın, hangisini haklı, hangisini haksız çıkarırdın?"

<sup>19</sup>Şu yanıtı verdim: "Her ikisi de haksız, planları da olanaksızdı. Çünkü toprak ağaçlar için ayrılmış, denizler de dalgalar için."

<sup>20</sup>"Evet" diye yanıtladı, "Doğru yargıladın. Peki, o halde niçin sana sorulan sorularda başarısız oldun?"

<sup>21</sup>Tıpkı ağaçlar karalara, dalgalar denizlere ait olduğu gibi, yeryüzündeki insanın aklı da yalnızca dünyaya ait şeyleri anlayabilir, onun dışındaki başka hiçbir şeyi anlayamaz. Göklerin üstünde yaşayanlar, göklerin ötesindeki şeyleri anlayabilir."

## **Çağların Sonu**

<sup>22</sup>"Ama söyleyin bana, efendim" dedim, "O halde neden bana bir anlama yetkisi verilmedi?"

<sup>23</sup>Sorum uzaklardaki göklerle ilgili değil, yalnızca her gün gözlerimizin önünde olup biten şeylerle ilgili. Niçin İsrail Yahudi olmayan halklar arasında dillere düştü? Neden sevdiğiniz halk Tanrı tanımaz ulusların merhametine teslim edildi? Neden atalarımızın yasası önemsiz hale getirildi, yazılı antlaşmalar geçersiz birer mektup oldu?

<sup>24</sup>Bizler çekirge sürüleri gibi geçip gidiyoruz, hayatımız buhar gibi. O'nun adını andığımız halde, biz Rabbimiz'in acımasına, sevgisine layık değiliz. Bu durumda O bizim için ne yapabilir ki?

<sup>25</sup>Bunlardır benim sorularım."

<sup>26</sup>O şöyle yanıt verdi: "Eğer hayatta kalırsan göreceksin, Yeterince uzun yaşarsan şaşırıp hayret edeceksin.

<sup>27</sup>Şu anki çağ çok hızlı geçip gidiyor olduğundan keder ve manevi zayıflıklarla dolu, o kadar ki, Tanrı'nın söz verdiği bereketler bile gerçekleşmiyor,

<sup>28</sup>Bana sorduğun kötülük tohumlarını saçı, ama hasadı henüz gelmedi.

<sup>29</sup>Saçılan tohumların kötü ürünü biçilene kadar, tohumların ekildiği toprak kaybolana kadar iyilik tohumlarının ekilebileceği tarlalar için boş alan olmayacaktır.

<sup>30</sup>Başlangıçta kötülük tohumunun bir zerresi Adem'in yüreğine ekilmişti, o tohum şu ana dek ne kadar tanrıtanımazlık üretmiş durumda! Hasattan önce de daha ne kadar çok üretecek!

<sup>31</sup>Bir düşün! Kötülük tohumunun bir zerresi bile bu kadar büyük bir tanrıtanımazlık ürünü verebiliyorsa,

<sup>32</sup>sayısız iyilik tohumları ekildiğinde, ne büyük enginlikte bir hasat olacaktır!"

<sup>33</sup>"Ama ne zaman?" diye sordum, "Daha ne kadar beklememiz gerekiyor? Neden hayatlarımız o kadar kısa ve bu kadar acınacak halde, anlamsız?"

<sup>34</sup>Melek Uriel şöyle yanıtladı: "Sakın yüce Tanrı'dan daha fazla endişe duyma! Sen, sadece kendin için endişeleniyorsun, yüce Tanrı ise bir çok kişi için.

<sup>35</sup>Doğruların ruhları da bulundukları yerde konuyla ilgili şöyle sorular sormadılar mı: 'Burada ne kadar kalmak zorundayız? Hasat ne zaman başlayacak, ne zaman ödüllendirileceğiz?'

<sup>36</sup>Baş melek Cebrail onlara şu yanıtı verdi: 'Sizler gibi, onların sayıları da tamamlanır tamamlanmaz. Rab dünyayı bir denge içinde tarttığı, çağları ölçüp numaralandırdığı için, kararlaştırılan sayıya ulaşınca kadar

<sup>37</sup>hiçbir şeyi hareket ettirip taşımayacak, hiçbir şeyi değiştirmeyecek.' "

<sup>38</sup>"Ama efendim" dedim, "Biz hepimiz baştan sona tamamen günahkârız.

<sup>39</sup>Bizim yüzümüzden, insanlığın günahları yüzünden doğruların ödüllendirilmesinin ertelenmesi mümkün olabilir mi?"

<sup>40</sup>O da, "Git, hamile kadına sor" dedi, "Acaba dokuz ay tamamlandıktan sonra çocuğunu karnında daha fazla taşıyabilir mi?" "Hayır, efendim" dedim, "Taşıyamaz." O şöyle devam etti:

<sup>41</sup>"Aşağı dünyadaki ruhların korunduğu evler rahim gibidirler.

<sup>42</sup>Bir kadın doğum sancıları içindeyken emeğinin karşılığını görmek için sabırsızlanır. Aynı şekilde, zamanın başlangıcından beri onlar da tüm ruhları onlara geri teslim etmek için sabırsızdırlar.

<sup>43</sup>Böylelikle tüm soruların yanıtını almış oluyorsun."

<sup>44</sup>Dedim ki: "Eğer sizin için söylemenizde bir sakınca yoksa, acaba anlayabilmem için bir tek şeyi daha açığa çıkarıp göstermede yeterince lutufkâr olur muydunuz:

<sup>45</sup>Hangisi daha uzundur, gelmekte olan gelecek mi, yoksa geçip gitmiş olan geçmiş mi?

<sup>46</sup>Geçmiş nedir biliyorum, ama geleceği bilemiyorum?"

<sup>47</sup>Melek, "Gel, sağ yanımda dur" dedi, "Bir görün göreceksin, ben sana anlamını açıklayacağım."

<sup>48</sup>Böylece onun yanında durup izledim. Orada gözlerimin önünden ışıltı saçan bir ateş geçti, alevler gözden kaybolurken geride hâlâ biraz duman vardı.

<sup>49</sup>Ondan sonra kara bir yağmur bulutu önümden geçti, şiddetli bir fırtına vardı. Bittiği zaman hâlâ geride biraz yağmur damlaları kalmıştı.

<sup>50</sup>"Bunu iyice düşün" dedi melek, "Sağanak yağmur su damlalarından çok daha fazla bir alanı doldurdu, ateş de dumandan daha fazlasını. Aynı şekilde, geçmiş geleceğin uzunluğunu fazlasıyla aşar, geriye kalanlar ise sadece yağmur damlaları ve dumandır."

<sup>51</sup>"yalvarırım söyle bana" dedim, "O günleri görebilmek için çok yaşamam gerektiğini mi düşünüyorsun?

<sup>52</sup>Yoksa yaşadığım sürede onlar gelecek mi?" "Eğer bana onlara ne tür belirtilerin müjdeleneceğini soruyorsan" dedi, "Sana kısmen anlatabilirim. Ama ömrünün uzunluğunu sana söylemek için görevlendirilmedim, o konuda hiçbir şey bilmiyorum.

**5**"İşte belirtiler şunlardır: İnsanlar yeryüzünü doldurduklarında büyük bir paniğe kapılacaklar. Doğruluk yolu gizlenecek, yeryüzü imandan yoksun kalacak.

<sup>2</sup>Daha önce gördüğün veya işittiğin şeylerden çok daha kötüsü olacak, kötülükte büyük bir artış görülecek.

<sup>3</sup>Şimdi dünyayı yönettiğini gördüğün ülke, yolu olmayan bir çöl olacak, herkes görsün diye yerle bir edilecek.

<sup>4</sup>Üçüncü dönemden sonra yüce Tanrı sana yeterince uzun bir ömür bahşederse, her yerde bir karışıklık göreceksin. Güneş aniden gece ortasında parlamaya başlayacak, ay da gündüzün görülecek.

<sup>5</sup>Ağaçlar kan damlatacak, taşlar konuşacak, uluslar şaşkınlık içinde olacak. Yıldızların yörüngeleri değişecek.

<sup>6</sup>Yeryüzü sakinlerince hoş karşılanmayan bir kral tahta geçecek, kuşlar bile uçup gidecek.

<sup>7</sup>Ölü Deniz balık verecek, geceleyin çoğu kişi için bilinmeyen, ama herkes tarafından duyulacak bir ses yankılanacak.

<sup>8</sup>Birçok yerde derin yarıklar açılacak ve bu yarıklardan sürekli alev püskürecek. Vahşi hayvanlar çok uzak kırlara gidecek, yayılıp dolaşacaklar.

<sup>9</sup>Kadınlar çok acayip yaratıklar doğuracaklar, taze su kaynakları tuzlu su akıtacak, her yerde dostlar düşman olacaklar. Anlayış saklanacak, sağduyu kendi gizli yerine çekilecek.

<sup>10</sup>Çok kişi onu arayacak, ama bulamayacak. Yeryüzü ahlaksızlık ve kötülükle dolup taşacak.

<sup>11</sup>Bir ülke öbürüne soracak: 'Doğruluk yolunun üzerinden dürüst biri geçti mi?' Öbürü de şöyle yanıtlayacak: 'Hayır'.

<sup>12</sup>0 günlerde insanlar umut edecekler, ama umutları boşa çıkacak; çalışıp çabalayacaklar, ama asla başaramayacaklar.

<sup>13</sup>"Bunlar, sana anlatmama izin verilen belirtilerdir. Ancak tekrar duaya yönelip gözyaşı dökmeye devam et. Yedi gün oruç tut, o zaman bunlardan çok daha önemli daha başka belirtiler duyacaksın."

<sup>14</sup>Bir irkilme, titremeyle uyandım. İçim geçti, neredeyse bayılıyordum.

<sup>15</sup>Ne var ki, benimle konuşan melek bana destek olup güç verdi, beni ayaklarımın üzerine dikti.

<sup>16</sup>Ertesi akşam halkın önderi Paltiel bana gelip, "Neredeydin?" diye sordu, "Neden o kadar üzgün görünüyorsun?"

<sup>17</sup>Sürgündeki İsrail'in senin gözetimine emanet edildiğini unuttun mu?

<sup>18</sup>Canlan, besle kendini. Bir çobanın sürüsünü vahşi kurtlara terk ettiği gibi bizi yüzüstü bırakma."

<sup>19</sup>"Beni yalnız bırak" diye yanıt verdim, "Yedi gün boyunca yanıma gelme. Daha sonra tekrar gelebilirsin." Bunu duyunca beni yalnız bırakıp ayrıldı.

## **İkinci Görüm**

<sup>20</sup>Yedi gün boyunca, melek Uriel'in bana yapmamı söylediği gibi, göz yaşlarıyla yas tutarak oruç tutum.

<sup>21</sup>Yedi günün sonunda zihnim yine çok fazla karıştı.

<sup>22</sup>Ama kendimi toparladım ve bir kez daha yüce Tanrı'yla konuştum.

<sup>23</sup>"Rabbim, efendim" dedim, "Yeryüzünün tüm ormanlarının ve tüm ağaçlarının arasından sen bir tek asmayı seçtin.

<sup>24</sup>Dünyadaki bütün topraklardan sadece küçük bir araziyi seçtin. Yeryüzündeki bütün çiçeklerden bir tek zambağı seçtin.

<sup>25</sup>Bütün engin denizlerden sadece bir tane dereyi kendin için doldurdun, bu zamana kadar kurulmuş kentlerin içinden Siyon'u kendin için ayırdın.

<sup>26</sup>Sen yaratılmış tüm kuşlardan bir tek güvercine ismini verdin ve meydana getirilmiş tüm hayvanlardan bir tek koyunu seçtin.

<sup>27</sup>Sen sayısız ulusların içinden sadece bir tanesini kendi ulusun olarak benimsedin ve sadece bu seçilmiş halka tüm insanların onayladığı yasayı verdin.

<sup>28</sup>O halde neden Rabbim, bu tek halkı başka ulusların merhametine terk ettin? Neden bu tek soyu bütün öbürlerinden daha fazla alçaltıp putperest insanların arasına dağıttın?

<sup>29</sup>Senin vaatlerini reddedenler, senin antlaşmalarına inanan halkını ayaklar altına alıp çiğnediler.

<sup>30</sup>Eğer kendi halkından bu kadar çok nefret ediyorsan, onlar senin kendi ellerinle cezalandırılmalıydılar."

<sup>31</sup>Konuşmamı bitirdiğim zaman, önceki gece beni ziyaret eden melek bana tekrar gönderildi.

<sup>32</sup>O, "Dinle beni" dedi, "Sana buyruklar vereceğim. Çok dikkatlice kulak ver, sana daha fazlasını söyleyeceğim."

<sup>33</sup>"Söyle, efendim" diye yanıt verdim. Bana şöyle dedi: "İsrail'in uğruna yürekten derin bir keder içindesin. İsrail'i, onu oluşturan Tanrı'nın sevdiğinden daha çok mu seviyorsun?"

<sup>34</sup>"Hayır, efendim" dedim, "Ama keder beni konuşmaya zorladı. Yüreğim yüce Tanrı'nın işlerini anlamaya ve onun yargılarını kavramaya çalıştığım her saat işkence çekiyor."

<sup>35</sup>Bana, "Yapamazsın" dedi. "Neden olmasın efendim?" diye sordum, "O halde niçin doğdum? Neden annemin rahmi mezarım olmadı? Bu durumda Yakup'un çilesini, İsrail soyunun güçsüzlüğünü hiç görmemiş olurum."

<sup>36</sup>O bana şöyle dedi: "Bana henüz doğmamış olanları say, saçılıp dağılmış yağmur damlalarını topla, solmuş çiçekleri tekrar açtır.

<sup>37</sup>Koruma evlerinin kilidini aç, serbest rüzgarı oraya kapat ya da sesin şeklini görünür kıl. O zaman İsrail'in çilesi hakkındaki soruna yanıt veririm."

<sup>38</sup>"Efendim, Rabbim" dedim, "İnsanların arasında evi olmayan Tanrı dışında bu bilgiye kim sahip olabilir ki?"

<sup>39</sup>Ben yalnızca akılsız biriyim, bu durumda ben nasıl sizin sorularınızı yanıtlayabilirim?"

<sup>40</sup>Melek konuşmasını şöyle sürdürdü: "Tıpkı sana sormuş olduğum şeyleri yanıtlamayacağın gibi, benim yargılarımı ya da halkıma vaat etmiş olduğum sevgimin sınırını da hiçbir zaman anlayamayacaksın."

<sup>41</sup>Bunun üzerine şöyle dedim: "Ama efendim, eminim ki vaadiniz dünyanın sonunda yaşayan kişiler içindir. Peki, bizden önce yaşamış olanların, bizim ya da bizden sonra geleceklerin sonu ne olacak?"

<sup>42</sup>O şöyle yanıtladı: "Yargı bir daireye benzetilebilir. Ne en sonuncu çok gecikmiş olacak ne de en önceki çok erken olmuş olacak."

<sup>43</sup>Şöyle dedim: "Bütün insanları -geçmişteki, şimdiki ve gelecekteki-bir defada ve aynı zamanda yaratamaz mıydınız? Böylelikle siz de yargılamanızı daha az bir gecikmeyle yapabilirdiniz."

<sup>44</sup>Ama o şöyle yanıtladı: "Ne yaratılmış olan yaratıcısından daha hızlı gidebilir ne de dünya üzerinde yaşasınlar diye yaratılan bütün o insanları aynı anda besleyebilir."

<sup>45</sup>"Ama efendim" dedim, "Siz bana, bir zaman gelecek, yaratılan her varlığa aynı anda hayatları geri verilecek demiştiniz, bu nasıl olabilir? Eğer zamanı geldiğinde dünya onların hepsini besleyebilecekse ve hepsi aynı zamanda canlanacaksa, şimdi de onların hepsini birden besleyebilirdi."

<sup>46</sup>"Sorunu bir kadının rahmine sor" diye yanıtladı, "De ki, 'Eğer on çocuk doğursan, neden sırayla doğurursun? Neden bir defada ve aynı zamanda onunu birden doğurmazsın?' "

<sup>47</sup>"Hayır, efendim" dedim, "Onu yapamaz. Doğumlar mutlaka aralıklarla gerçekleşmelidir."

<sup>48</sup>"Doğru" diye yanıtladı, "Ben de dünyanın rahmini, doğması tasarlanmışları aralıklarla doğuracak şekilde yaptım.

<sup>49</sup>Bir çocuk doğum yapamaz, ne de çok yaşlı bir kadın. Ben de aynı kuralı, yaratmış olduğum dünya için de geçerli kıldım."

<sup>50</sup>Sorularıma devam ettim: "Siz yolu açtığınız için şimdi ben de sorabilirim" dedim, "Söz ettiğiniz annemiz hâlâ genç mi, yoksa daha şimdiden yaşlanıyor mu?"

<sup>51</sup>Şöyle yanıtladı:

<sup>52</sup>"Herhangi bir anneye, daha sonra doğurduğu çocukların neden daha önce doğurduğu çocuklara benzemediğini, ama daha küçük olduğunu sor.

<sup>53</sup>O sana şöyle diyecektir: 'Güçlü, kuvvetli gençlik zamanımda doğmuş olanlar, yaşlılıkta, rahmim kuvvetten düşmeye başladığında doğurmuş olduklarımdan çok farklıdır.'

<sup>54</sup>Düşün, demek ki bunun gibi benzer şekilde eğer sen, senden önce doğmuş olanlardan daha küçüksen,

<sup>55</sup>senden sonra doğanlar daha da küçük olacaktır. Nedeni de yaratılanın giderek yaşılanıyor ve gençlik gücünü kaybediyor olmasıdır."

<sup>56</sup>Ona dedim ki: "Eğer hoş görürseniz, efendim, yaratıklarınızı nasıl ziyaret edeceğinizi bana da gösterin."

## **Tanrı Dünyanın Sonunu Getiriyor**

**6** O bana, "Bu yeryüzünün başlangıcını düşün" dedi, "Dünyanın kapıları henüz kurulmamış, hiç rüzgar yok ve esmiyor,

<sup>2</sup>hiç gök gürlemiyor, hiç şimşek çakmıyor. Cennetin temelleri henüz atılmamış,

<sup>3</sup>ne de onun görülecek hoş çiçekleri var! Ne yıldızları hareket ettiren güçler yerleştirilmiş, ne de sayısız melekler ordusu toplanmış.

<sup>4</sup>Ne havanın uçsuz bucaksız alanı kurulmuş, ne de göğün katmanlarının adları belirlenmiş. Siyon henüz Tanrının ayağını koyacağı basamak olarak seçilmemiş.

<sup>5</sup>Bugünkü çağ henüz planlanmamış, günahkârların düzenleri henüz yasa dışı kabul edilmemiş. Sadakat hazinesinde biriktirilenlerin üzerine Tanrı'nın mührü de basılmamış.

<sup>6</sup>Bu konuda düşündüm. Bütün evren tamamen benim, yalnızca benim yüzümden yaratıldı. Aynı şekilde, tamamen benim, yalnızca benim yüzümden de son bulacak."

<sup>7</sup>Meleğe sordum: "Çağları bölen süreleri anlat bana. Ne zaman ilk çağ biter ve sonraki başlar?"

<sup>8</sup>O, "Süre İbrahim ve İshak'ın arasındaki süreden daha büyük olmayacak" dedi, "Çünkü Yakup ve Esav onun soyunun çocuklarıydı. Doğumları sırasında Yakup'un eli Esav'ın topuğunu sınıksı kavriyordu.

<sup>9</sup>Esav ilk çağın sonunu, Yakup ise gelecek çağın başlangıcını temsil ediyor.

<sup>10</sup>Bir insanın başlangıcı elinde, sonu ise topuğundadır. Topuk ve el arasında herhangi bir ara süre arama Ezra."

## Sonun Belirtileri

<sup>11</sup>"Efendim, üstadım" dedim, "Eğer gözünüzde lütuf buldumsa,

<sup>12</sup> bir kısmını bir önceki gece bana gösterdiğiniz belirtilerin sonuncusunu da bana bildiriniz."

<sup>13</sup>"Ayaklarını yükselt" diye yanıtladı, "Yüksek sesle çınlayan bir ses işiteceksin.

<sup>14</sup>O konuşmaya başladığında,

<sup>15</sup>eğer durduğun yeri titretir ve sarsarsa korkma. O sonu anlatır ve yeryüzünün temelleri anlayacak ki, o kendilerinden söz ediyor.

<sup>16</sup>Onlar titreyip sarsılacaklar, çünkü biliyorlar ki, sonunda mutlaka şekillerini değiştirecekler."

<sup>17</sup>Bunu işittiğimde ayaklarımı yükseltip dinledim, ses konuşmaya başladı. Onun sesi, çağlayan suların sesi gibiydi. Şöyle diyordu:

<sup>18</sup>"Yeryüzünde yaşayanları yargılamaya geleceğim zaman yaklaştı.

<sup>19</sup>Günahkârların kötülüklerini araştıracağım zaman,

<sup>20</sup>Siyon'un aşağılanması son bulacağı zaman, geçip giden çağın üzerine mührün basılacağı zaman... Sonra bu belirtileri yerine getireceğim: Göğün gözü önünde kitaplar açılacak, herkes aynı anda onları görecek.

<sup>21</sup>Yalnızca bir yaşında olan çocuklar bile konuşabilecek, hamile kadınlar üç dört aylık bebeklerini erken doğuracak. Onlar yaşayacak, atlayıp zıplayacaklar.

<sup>22</sup>Ekilen tarlaların birden bire ekilemez oldukları görülecek, dolu ambarların aniden boşaldıkları farkedilecek.

<sup>23</sup>Yüksek sesli, şiddetli bir boru sesi olacak, işiten herkesin kalbinde dehşetli bir korku esecek.

<sup>24</sup>O zaman arkadaşlar, sanki düşmanlarıymış gibi dostlarıyla savaşacaklar, yeryüzünde yaşayanlar dehşete kapılacak. Üç saat boyunca akan ırmaklar duracak.

<sup>25</sup>"Bütün bunlardan sonra her kim geriye kalırsa, önceden bana haber verildi ki, o korunacak, getirdiğim kurtuluşu, benim dünyamın sonunu görecek.

<sup>26</sup>Onların hepsi, ölümü hiç bilmeksizin cennete alınan insanları görecek. Daha sonra yeryüzündeki insanlar kalplerinde bir değişim hissedecek ve daha iyi düşünecekler.

<sup>27</sup>Kötülük tamamen yok edilecek,

<sup>28</sup>hile, yalan ortadan kaldırılacak. Buna karşın doğruluk, sadakat gelişecek. Ahlak bozukluğunun, çürümenin hakkından gelinecek. Şimdiye kadar meyvesiz olan gerçek aydınlığa çıkacak."

<sup>29</sup>Ses benimle konuşuyorken ayağımın altındaki zemin titremeye başladı. Sonra melek bana şöyle dedi:

<sup>30</sup>"Bunlar sana bu gece getirdiğim vahiylerdir.

<sup>31</sup>Eğer bir kez daha dua edip yedi gün oruç tutarsan, sana daha büyük şeylerden söz etmek için geri geleceğim.

<sup>32</sup>Çünkü yüce Tanrı sesini duydu. Güçlü Olan bütün yaşamın boyunca gösterdiğin paklığı ve erdemi görüyor.

<sup>33</sup>Beni sana, tüm bu vahiylerle ve şu mesajla göndermesinin nedeni de budur: 'Kendine güven, hiç korkma.

<sup>34</sup>Şimdi bu çağda yararsız düşüncelere kaygı ve aceleyle dalma. Sonra en son çağ geldiğinde aceleyle hareket edemeyeceksin.' "

### **Üçüncü Görüm**

<sup>35</sup>Hemen uyandım, önceki gibi aynı biçimde yedi gün oruç tuttum. Böylece bana söylenen üç hafta tamamlandı,

<sup>36</sup>Sekizinci gece yine yürekten tedirgindim, yüce Tanrı'yla konuştum.

<sup>37</sup>Düşüncemde büyük ızdırap içindeydim.

<sup>38</sup>Şöyle dedim: "Ey Rabbim, yaratılışın başlangıcında sen sözü söyledin. İlk gün dedin ki, 'Gökyüzü ve yeryüzü olsun!' ve sözün yerine geldi.

<sup>39</sup>O zaman havada dolaşan ruhlar oradaydı, karanlık ve sessizlik her yeri doldurmuştu, insan sesine benzer hiçbir ses yoktu.

<sup>40</sup>Sonra sen, o zamandan bu yana yapmış olduğun işlerini görünür kılması için ışığa koruma odalarından dışarı çıkmasını buyurdun.

<sup>41</sup>İkinci gün gökkubbenin meleğini yaratıp ona bir parçası yukarıda, diğeri de aşağıda kalacak şekilde, suların arasını bölen engeller yapmasını buyurdun.

<sup>42</sup>Üçüncü gün sulara yeryüzünün yedinci kısmında toplanmalarını buyurdun, öbür altı kısmı ise kuru toprak yaptın, Ondan bir kısmı senin hizmetine ekilip sürülmek için ayrıldı.

<sup>43</sup>Söz ağzından çıkar çıkmaz bir anda işi bitirdi.

<sup>44</sup>Anında çok sayıda arzulanabilecek çeşitli tatlarda, bereketli, değişik renkli, harika kokulu meyveler oluştu. Bunlar üçüncü gün oldu.

<sup>45</sup>Dördüncü gün buyruğunla tüm parlaklığı ve görkemiyle güneşi, ayı ve özenle yerleştirilmiş yıldızları yarattın.

<sup>46</sup>Onlara, yakında yaratacağın insana hizmet etmelerini buyurdun.

<sup>47</sup>Beşinci gün suların toplanmış olduğu yedinci kısma, yaşayan yaratıkları, kuşları ve balıkları oluşturmalarını buyurdun.

<sup>48</sup>Böylece buyruğuna uyarak durgun ve hayatsız su canlı yaratıkları meydana getirdi. Öyle ki, uluslar senin harika işlerini övsün.

<sup>49</sup>Daha sonra sen iki yarattığı ayırdın, birine Behemot, öbürüne de Livyatan adını verdin.

<sup>50</sup>Suların toplandığı yedinci kısım her ikisini birlikte barındıramayacağı için onları ayrı yerlere yerleştirdin.

<sup>51</sup>Üçüncü gün kuru yapmış olduğun toprağın bir kısmını -binlerce tepesi bulunan ülkeyi- kendi ülkesi olarak Behemot'a verdin.

<sup>52</sup>Livyatan'a ise yedinci kısmı, suları verdin. Onları arzu ettiğin zaman istediğin kişilerin yemesi için sakladın.

<sup>53</sup>Altıncı gün yeryüzüne senin için sığırlar, vahşi hayvanlar ve sürüngenler var etmesini buyurdun.

<sup>54</sup>İşlerini tamamlamak için Adem'i yarattın, ona yarattığın her şeyin üzerinde egemen olma yetkisini verdin. Adem'den bize kadar hepimiz senin seçilmiş halkın, onun soyunun çocuklarıyız.

<sup>55</sup>"Ey Rabbim, tüm yaratılış öyküsünü ezbere sayıp döktüm.'Çünkü demiştin ki,

<sup>56</sup>sen bu dünyayı bizim uğrumuza yarattın. Adem'in soyundan gelen ulusların geri kalanı önemsiz, onlar bir tükürükten daha değerli değiller. Tümünün sayısı kovadan akan bir damladan daha fazla değil.

<sup>57</sup>Ey Rabbim, ancak o değersiz kabul edilen uluslar bugün bizi yönetiyor ve yiyip yutuyor.

<sup>58</sup>Biz, senin halkın -senin ilk doğanın, senin oğlun, senin destekleyicin, senin en çok sevdiğin halkın- onların eline teslim edildik.

<sup>59</sup>Dünya gerçekten bizim için mi yaratıldı? O halde neden bizler bizim dünyamızda egemenliği alamıyoruz? Bu ne kadar daha böyle sürecek?"

**7** Ben konuşmamı bitirdiğimde, önceki gecelerde olduğu gibi, aynı melek bana gönderildi.

<sup>20</sup> bana şöyle dedi: "Ayağa kalk Ezra, sana şu haberi iletmek için geldim, iyice dinle."

<sup>3</sup>"Buyrun efendim" dedim. Sonra konuşmasını şöyle sürdürdü: "Uçsuz bucaksız açık bir alanda oluşturulmuş, enine ve boyuna yayılmış bir denizi düşün, Ama girişi bir ırmağın ağzı gibi dar,

<sup>4</sup>Eğer herhangi bir kimse bu denize ulaşmaya karar verirse, onu görse de,

<sup>5</sup>onun açık sularına o dar geçitten geçmeksizin ulaşamaz.

<sup>6</sup>Ya da düz bir alanda kurulmuş bir kenti düşün.

<sup>7</sup>Öyle bir kent ki, arzu edebileceğin her şeyle dolu, ama kentin girişinin sağı ateş, solu da derin bir suyla kaplı, dar ve dik.

<sup>8</sup>Suyla ateşin arasında yalnızca bir patika yol var. Bir defada sadece bir kişinin geçebileceği genişlikte.

<sup>9</sup>Örneğin bu kent birisine miras olarak verilseydi, o kişi bu tehlikeli yollardan geçmeksizin nasıl kendi mirasına egemen olabilirdi?"

<sup>10</sup>"O tek yol, efendim" diyerek aynı görüşte olduğumu açıkladım.

<sup>11</sup>Bana şöyle dedi: "İsrail'in hissesi de böyle. Yarattığım dünya İsrail içindi. Adem buyruklarına karşı gelince insanlık yargılanmayla karşı karşıya kaldı.

<sup>12</sup>Bu dünyanın girişleri dar, acı dolu, çetin, sarp, kötü, tehlike ve sıkıntılarla dolu olarak yaratıldı.

<sup>13</sup>Ama daha büyük dünyanın girişleri daha geniş, emin ve ölümsüzlüğe götürür.

<sup>14</sup>Şu halde, her insan mutlaka bu dar, amaçsız, boş hayata girmeli. Yoksa ruhların korunduğu yerdeki lütfâ hiç erişemez.

<sup>15</sup>Öyleyse Ezra, neden ölümlü olduğun, kesinlikle öleceğin düşüncesinden bu kadar derin bir tedirginlik duyuyorsun?

<sup>16</sup>Neden zihnini şu an yerine geleceğe çevirmiyorsun?"

<sup>17</sup>"Efendim, üstadım" diye yanıtladım, "Yasanızda koşulları koymuştunuz: Doğru olanlar bu lütuflara sahip olacak, günahkârlar yok olacak.

<sup>18</sup>Bundan dolayı doğru olanlar bu zor hayata katlanıp öteki dünyadaki huzurlu yaşamı arayabilirler, ama günahkâr hayat yaşayanlar, hiç açık alanlara ulaşmadan, doğrudan zorluklar içine gitmiş olacaklar."

<sup>19</sup>Melek şöyle dedi: "Sen Tanrıdan daha iyi yargılayamazsın, ne de yüce Tanrı'dan daha akıllı olabilirsin.

<sup>20</sup>Tanrı'nın önlerine getirdiği yasanın hor görülmesindense, şimdi yaşayan bir çok kimsenin yok olması daha iyidir!

<sup>21</sup>Tanrı tüm insanlara, bu dünyaya geldikleri zaman nasıl yaşama erişeceklerini ve cezalandırılmaktan kurtulacaklarını anlatan açık bilgiler vermişti.

<sup>22</sup>Ama günahkârlar O'na itaat etmeyi reddettiler,

<sup>23</sup>Onlar kendi boş fikirlerini oluşturup hile ve kötülük tasarladılar. Dahası yüce Tanrı'nın varlığını reddedip O'nun yollarını kabul etmediler.

<sup>24</sup>O'nun yasasını ve vaatlerini reddettiler. Yargılarına güvenmediler, buyruklarına itaat etmediler.

<sup>25</sup>Onun için Ezra, boşluk boş olanların, doluluk dolu olanlarındır!

### **Mesih 'in Krallığı ve Son Yargı Günü**

<sup>26</sup>"Dinle! Önceden haber vermiş olduğum belirtiler görülmeye başladığında zaman gelecek, şu anda görünmeyen kent ortaya çıkacak ve şimdi gizlenmiş olan ülke görünür olacak.

<sup>27</sup>Önceden uyardığım kötülüklerden korunmuş olan herkes benim olağanüstü, görkemli işlerimi görecek.

<sup>28</sup>Oğlum Mesih beraberindekilerle ortaya çıkacak, hayatta kalan herkese dört yüz yıl mutluluk getirecek.

<sup>29</sup>O zamanın sonunda oğlum Mesih ölecek, böylece nefes alan bütün insanoğlu da ölecek.

<sup>30</sup>Daha sonra dünya, yaratılışın başlangıcındaki gibi, yedi gün için ilk sessizliğine geri dönecek; geride hiç canlı kimse kalmayacak.

<sup>31</sup>Yedi gün sonra henüz uyanmamış olan çağ uyandırılacak, çürümüş çağ ise ölecek.

<sup>32</sup>Yeryüzü bağrında uyuyanları, toprak içinde sessizce dinlenenleri bırakacak. Koruma evleri kendilerine emanet edilmiş olan ruhları geri verecek.

<sup>33</sup>Daha sonra yüce Tanrı yargıçlık makamında görülecek. Sevgi ve sabır son bulacak,

<sup>34</sup>yalnızca yargı kalacak.

<sup>35</sup>Doğruluk sağlam basacak, sadakat güçlü olacak. Dünyada yapılanların karşılığını verme bir anda başlayacak, açık hesaplaşma yapılacak. İyi işler uyanacak, kötü işlerin uyumasına izin verilmeyecek.

<sup>36</sup>Daha sonra sıkıntı yeri ortaya çıkacak, onun karşısında da huzur yeri. Cehennemin fırını gösterilecek, karşı tarafta da cennetin sevinci.

<sup>37</sup>"Daha sonra yüce Tanrı ölümden diriltilmiş uluslara şunları diyecek: 'Bakın ve anlayın, sizler beni yalanlayıp kulluk etmeyi reddettiniz, buyruklarımı hor gördünüz.

<sup>38</sup>Bir bu tarafa, bir de öteki tarafa bakın: Bu tarafta huzur ve sevinç, öbür tarafta ateş ve sıkıntı.' Bunlar O'nun, onlara yargı günü söyleyecekleridir.

<sup>39</sup>"O gün güneşsiz, aysız ve yıldızsız;

<sup>40</sup>bulutsuz, gök gürültüsüz ve şimşeksiz; rüzgarsız, susuz ve yağmursuz; karanlık, gecesiz ve sabahsız; yazı, baharı ve kışı olmayan;

<sup>41</sup>ısıtmayan, dondurmayan ve soğuk olmayan; dolusuz, yağmursuz ve çığsız;

<sup>42</sup>öğlesi, gecesi ve şafağı olmayan; aydınlığı, parlaklığı ve ışığı olmayan bir gün olacak. Yalnızca yüce Tanrı'nın Işığı'nın parlaklığı var olacak. Bütün insanlar önlerine serilmiş olan her şeyi görecek.

<sup>43</sup>O, adeta yılın bir haftası kadar bir süre devam edecek.

<sup>44</sup>Yargı günü için söyleyeceğim buyruk budur. Bu vahyi sadece sana indirdim."

<sup>45</sup>Şöyle dedim: "Efendim, daha önce söylediğimi tekrar edeceğim: Koşullarını belirlemiş olduğunuz buyruklarınıza itaat ederek yaşayanlara ne mutlu!

<sup>46</sup>Ancak, dua ettiğim kişilere ne olacak? Hiç günah işlememiş ve senin antlaşmana karşı gelmemiş biri var mıdır?

<sup>47</sup>Şimdi anlıyorum ki, gelecek dünya çok az kişiye mutluluk, ama bir çok kişiye sıkıntı getirecek.

<sup>48</sup>Bizleri Tanrı'nın işlerinden uzaklaştırıp soğutan kötülük kalplerimizde gelişti, bizi çürümenin içine ve ölüm yoluna çekti, yıkımın yollarını bizlere sere serpe açtı. Bizleri yaşamdan çok uzaklara taşıdı. O, bunu sadece bir kaç kişiye değil, ama hemen yaratılmışların tümüne yaptı."

<sup>49</sup>Melek şöyle yanıtladı: "Dinle beni, sana daha fazla bilgi verip düzeltme yapacağım.

<sup>50</sup>Bu nedenledir ki, yüce Tanrı tek bir dünya değil, iki tane yaratmıştır.

<sup>51</sup>Dediğin gibi, doğru olanlar çok değil, sadece bir kaç kişi. Günahkârların sayısıysa çok. O halde yanıtı dinle.

<sup>52</sup>Farzet ki, senin bir kaç tane çok değerli taşın var. Onların arasına adi kurşun ve kil koyarak sayılarına ek yapar mıydın?"

<sup>53</sup>Hayır" dedim, "Hiç kimse bunu yapmaz."

<sup>54</sup>O konuşmasını sürdürdü: "Şu yönden de bir bak. Yeryüzü ile konuş, ona alçakgönüllülükle sor, sana yanıt verecektir.

<sup>55</sup>Şöyle de: 'Sen altını, gümüşü, bakırı, demiri, kurşunu ve kili üretiyorsun.

<sup>56</sup>Altından daha fazla gümüş, gümüşten daha fazla bakır, bakırdan daha fazla demir, demirden daha fazla kurşun, kurşundan daha fazla kil var.'

<sup>57</sup>Sonra sen kendin yargıla, hangileri değerli ve arzu edilir, hangileri sıradan."

<sup>58</sup>"Efendim, üstadım" dedim, "Sıradan şeyler ucuzdur, daha az olanlar ise daha değerli."

<sup>59</sup>Oda şöyle yanıtladı: "Bundan ne sonuç çıkar, düşün o halde: Elde edilmesi zor olan şeye sahip olan kişinin memnun olması için, sıradan şeylere sahip olandan daha fazla nedeni vardır.

<sup>60</sup>Aynı şekilde, vaat ettiğim yargı günümde, ben kurtulmuş bir kaç kişiyle mutlu olacağım. Çünkü onlar benim görkemimi egemen kıldılar. Onların aracılığıyla adım bilindi.

<sup>61</sup>Buna karşılık kayıp halk için hiç yas tutulmayacak. Onlar artık buhardan başka bir şey değiller, alev veya duman gibiler. Onlar ateş alıp birden bire alevlenir, sonra da sönüp ortadan kaybolurlar."

<sup>62</sup>Sonra şöyle dedim: "Toprak ana, sen ne doğurmuşsun! İnsanın aklı, varlığın geri kalanı gibi bir toprak ürünü müdür?"

<sup>63</sup>Eğer gerçekten topraktansa, hiç yaratılmamış olması daha iyiydi!

<sup>64</sup>Ama gerçekte biz düşünme yeteneğiyle büyüyüp geliyor, onun tarafından sıkıntı görüyoruz. Bizler ölüme mahkûmuz ve biz bunu biliyoruz.

<sup>65</sup>İnsanoğlu için ne acı! Vahşi hayvanlar için ne mutluluk! Ne acı annenin her bir çocuğu için! Ne büyük sevinç sığırlar ve sürüler için!

<sup>66</sup>Onların durumu bizimkinden ne kadar daha iyi! Onları bekleyen bir yargı günü yok, ölümden sonraki yaşam, sıkıntı ve kurtuluşa dair bilgileri yok!

<sup>67</sup>Eğer bir sıkıntı olacaksa, gelecekte bir yaşamın bize vaat edilmesinin nesi güzel?

<sup>68</sup>Her yaşayan insan ağır bir yük yüklenmiş, kötülükle lekelenmiştir, baştan başa bir günahkârdır.

<sup>69</sup>Eğer öldükten sonra bizi bekleyen bir yargı günü olmasaydı, daha iyi olmaz mıydı?"

<sup>70</sup>Melek şöyle yanıtladı: "Yüce Tanrı yeryüzünü, Adem'i ve çocuklarını yaratırken ilk önce yargı gününü ve onunla beraber oluşacakları tasarladı.

<sup>71</sup>İnsan düşünme yetisiyle gelişir dediğinde, senin kendi sözlerin yanıtı sana veriyor.

<sup>72</sup>Bu dünyanın insanları günahı bilinçli olarak işlemişlerdir. Onları bir sıkıntının beklemesinin nedeni de budur. Onlar buyrukları aldılar, ama uymadılar. Yasayı kabul ettiler, ama saygısızlık edip bozdular.

<sup>73</sup>Yargı günü nasıl bir savunmada bulunabilecekler, son günde yanıtları ne olacak?

<sup>74</sup>Yeryüzündeki insanlara karşı yüce Tanrı ne kadar sabırlı oldu! Onların hatırı için değil, ama önceden belirlenmiş gelecek uğruna."

<sup>75</sup>Bunun üzerine dedim ki: "Efendim, eğer gözünüzde lütuf buldumsa, şunu bana açıkla mısınız? Öldükten sonra bizlere ruhlarımız geri verildiğinde, sen yeni dünyayı yaratana kadar rahat içinde mi bekleteceğiz, yoksa sıkıntımız derhal başlayacak mı?" "Onu da sana anlatacağım" diye yanıtladı,

<sup>76</sup>"Ama kendini benim yasamı horlayanlarla, sıkıntı çekeceklerle bir sayma.

<sup>77</sup>Çünkü sen, her ne kadar sana son günlere kadar gösterilmeyecek olsa da, yüce Tanrı'nın gözünde iyi işlerden oluşan bir hazine biriktirip depoladın.

<sup>78</sup>Ama şimdi ölümden konuşalım: Yüce Tanrı bir insanın ölmesi için son kararını verdiğinde, ruh her şeyden önce bedeni terk edip onu bahşetmiş olan biricik varlığa, yüce Tanrı'ya tapınmak için geri döner.

<sup>79</sup>Ancak, yüce Tanrı'nın yollarını reddedip O'nun yasasını hor görenlere, Tanrı'dan korkanlardan nefret edenlere gelince,

<sup>80</sup>onların ruhları sürekli kalacakları bir yere gitmek yerine, aylak aylak, acı, sıkıntı ve keder içinde dolaşır dururlar. Bu da yedi nedenden dolayıdır.

<sup>81</sup>İlk olarak onlar yüce Tanrı'nın yasasını hor görmüşlerdir.

<sup>82</sup>İkincisi, sonsuz yaşamı kazandıracak olan içten tövbe etme fırsatını yitirmişlerdir.

<sup>83</sup>Üçüncüsü, yüce Tanrı'nın antlaşmalarına güvenmiş olanlar için hazırlamış olduğu ödülü görürler.

<sup>84</sup>Dördüncüsü, son günlerde kendilerini bekleyen sıkıntıyı düşünmeye başlarlar.

<sup>85</sup>Beşincisi, meleklerin diğer ruhların bulundukları huzur içindeki yerlerini koruduklarını görürler.

<sup>86</sup>Altıncısı, yakında kendilerinin sıkıntı içine gireceklerini bilirler.

<sup>87</sup>Yedincisi hepsinden en şiddetli olandır: Yüce Tanrının görkemi karşısında onlar utanç içinde yıkılırlar, üzüntü içinde eriyip biterler, yaşamlarında O'na karşı işledikleri günahları hatırlar, küçülüp büzülürler. Onlar son gün hesap vermek için O'nun huzuruna getirileceklerdir.

<sup>88</sup>"Yüce Tanrı'nın ilkelerini yerine getirmiş olanlara gelince, ölümlü bedenlerini terk etme zamanı geldiğinde onlara şöyle olacak:

<sup>89</sup>Yeryüzünde kaldıkları sürece onlar sürekli sıkıntı ve tehlikeye rağmen yüce Tanrıya hizmet ettiler. Onlara verilen yasaya bağlı kaldılar.

<sup>90</sup>Onların ödülleri budur:

<sup>91</sup>İlk Önce onlar, kendilerini kendisinin olarak alıp kabul eden Tanrı'nın cennetini görmekten çok büyük bir mutluluk duyacaklar. Daha sonra içeri girip belirlenen yedi aşamada dinlenecekler.

<sup>92</sup>Onların ilk mutluluğu, onları doğru yoldan çıkarıp hayattan ölüme götürmede başarısız olmuş olan, doğuştan gelen kötülüğe yönelik, kendi iç dürtülerine karşı verdikleri uzun mücadelede kazandıkları zaferdir.

<sup>93</sup>İkinci mutlulukları da, günahkâr ruhların durup dinlenmeksizin başı boş dolaşmalarını ve onlar için hazırlanmış cezayı görmeleridir.

<sup>94</sup>Üçüncü mutlulukları, yaratıcıları tarafından kendilerine verilen iyi haberdur ki, onlar yaşamları boyunca kendilerine emanet edilen yasaya bağlı kaldılar.

<sup>95</sup>Dördüncü mutlulukları, huzurla dolu, meleklerce korunan ve şimdi beraberce paylaştıkları bekleme yerlerinde sonradan olacakları bilmek. Onları bekleyen gelecek çağdaki cennetten haberdar olmak.

<sup>96</sup>Beşinci sevinçleri, kaçıp kurtuldukları çürümüş dünya ile mülkleri olacak gelecek yaşam arasındaki farktır. Bu gelecek yaşamda sonsuza kadar eski sıkıntılarından özgür edilecek, mutlu ve rahat yaşayacaklardır.

<sup>97</sup>Altıncı mutlulukları, güneş kadar aydınlık yüzleriyle yıldızlar gibi parlayacaklarına, asla sönüp ölmeyeceklerine güvenmeleridir.

<sup>98</sup>Hepsinin en büyüğü olan yedinci mutlulukları ise yaşamları boyunca hizmet ettikleri ve şimdi kendisinden görkemle ödülleri alacakları Biricik varlığı yüz yüze görmek için koştuklarında, tüm korku ve utançtan özgür olmalarını sağlayacak güvencedir.

<sup>99</sup>"Bildirmiş olduğum bu mutluluklar doğru kişiler için kararlaştırılmış armağanlardır. Daha önce açıkladığım sıkıntılarsa asiler için saptanmış işkencelerdir."

<sup>100</sup>Bunun üzerine şöyle sordum: "Ruhlar bedenlerinden ayrıldıklarında bana açıkladıklarınızı görme fırsatı onlara verilecek mi?"

<sup>101</sup>"Onlara yedi gün izin verilecek" diye yanıtladı, "Sana anlattıklarımı görmeleri için onlara yedi gün izin verilecek. Daha sonra öbür ruhların bulunduğu yerde toplanacaklar."

<sup>102</sup>Tekrar sordum: "Efendim, eğer gözünüzde lütf bulduysam biraz daha açıklayın. Yargı günü doğru olanların kötülükleri bağışlanacak mı? Yoksa onlar yüce Tanrı'ya mı yalvaracaklar?"

<sup>103</sup>Babalar kendi oğulları, oğullar kendi anne babaları, kardeşler kardeşleri, akrabalar yakınları, dostlar değerli arkadaşları adına dua edebilecekler mi?"

<sup>104</sup>"Gözümde lütf buldun" diye yanıtladı, "Sana anlatacağım. Yargı günü kesindir ve doğruluk mührünü sergiler. Şu anki çağda bir baba çocuğunu kendi yerine hasta olsun, uyusun, yesin ve kendi yerine iyileşsin diye gönderemez. Ne de bir çocuk babasını, bir efendi kölesini, bir adam en iyi dostunu!"

<sup>105</sup>Aynı şekilde, hiç kimse hiç bir zaman bir başkası için af dileyemeyecek. O gün geldiğinde, her birey kendi kötülük ve iyiliklerinden sorumlu tutulacaktır."

<sup>106</sup>Meleğe şu karşılığı verdim: "Ama o zaman bizim Kutsal Kitap'ta okuduğumuz aracı olmak nasıl oluyor? İbrahim Sodom halkı için dua etti. Sonra Musa çölde günah işlediklerinde atalarımız için,

<sup>107</sup>daha sonra Akan zamanında Yeşu İsraililer için dua ettiler.

<sup>108</sup>Saul döneminde Samuel, veba döneminde Davut, tapınak adandığında Süleyman dua etti.

<sup>109</sup>İlyas halk için yağmur duasına çıktı, ölü bir adam tekrar hayata dönsün diye dua etti.

<sup>110</sup>Hizkiya Sanherib zamanında ulusu için dua etti. Buna benzer bir çok örnek var.

<sup>111</sup>Yozlaşma ve kötülüklerin arttığı günlerde doğru kişiler günahkârlar için af dilemişse, yargı günü aynı şey neden olmasın?"

<sup>112</sup>Melek bana şu yanıtı verdi: "Şu anki dünya son değildir. Tanrı'nın yüceliği sürekli onda kalmaz. Güçlülerin zayıflar için dua etmesinin nedeni de budur.

<sup>113</sup>Ancak yargı günü şu anki dünyanın sonu olacak ve gelecek sonsuz dünyanın üzerindeki çürümenin sona ereceği,

<sup>114</sup>tüm aşırılıkların yok olacağı, imansızlığın kökünden söküleceği, adaletin tamamen egemen olacağı dünyanın başlangıcı olacak. Dürüstlük güneş gibi yükselecek.

<sup>115</sup>Böylece yargı gününde davasını kaybeden kişi için hiç acıma olmayacak, kazanan kişi içinse hiçbir şekilde karar değişmeyecektir."

<sup>116</sup>Ona şöyle dedim: "Yine de bu benim görüşüm, ilk düşüncem de son düşüncem de bu: Tanrı Adem'i hiç yaratmamış olsaydı, ya da yarattığında günah işlemekten uzak tutsaydı dünya ne kadar iyi olacaktı.

<sup>117</sup>Çünkü şimdi üzüntü içinde yaşamış olmanın ölümden sonraki cezayı beklemek dışında bizlere ne gibi bir katkısı olabilir?

<sup>118</sup>Ey Adem, ne yaptın sen? Günahın, yalnızca senin düşüşün olmadı, tüm çocuklarının da bizim de düşüşümüz oldu.

<sup>119</sup>Biz öldürücü günahlar işlediğimizde bize ölümsüzlüğün vaat edilmesinin

<sup>120</sup>ya da içinde bulunduğumuz düşkünlükte sonsuzluğu umut etmenin

<sup>121</sup>veya bizler o kadar kötü bir yaşam yaşarken, sağlık ve esenlik içinde yaşamayı umut etmenin neresi iyi?

<sup>122</sup>Yüce Tanrı'nın görkemi tertemiz bir yaşam yaşayanlara rehberlik edecektir. Ama bu kadar kötülüğe yönelmiş bizlere nasıl yardım edilebilecek?

<sup>123</sup>Cennet ve onun kusursuz, şifa kaynağı sonsuz meyvesi bize açıklandı, ama biz giremiyorsak nesi güzel?

<sup>124</sup>Yuvamızı doğru yoldan ayırdığımızdan bu yana oraya asla giremeyeceğiz.

<sup>125</sup>Kendilerini denetleyebilenler yıldızlardan daha çok parlayacaklar. Ama geceden daha karanlık yüzlü bizler için nesi iyi?

<sup>126</sup>Kötülük, günah dolu hayatımız boyunca ölümden sonra bizleri bekleyen sıkıntıları hiç düşünmedik."

<sup>127</sup>Melek bana şöyle yanıt verdi: "Her insanın dünyevi mücadelesi sırasında hiç aklından çıkarmaması gereken düşünce şudur:

<sup>128</sup>Eğer o yenilmişse, mutlaka senin söz ettiğin sıkıntıları kabul etmesi gerekir. Ama kazanmışsa, açıklamış olduğum ödül onun olacaktır.

<sup>129</sup>Bu yüzden Musa kendi döneminde 'Hayatı seç ve yaşa!' diyerek halkını teşvik etmişti.

<sup>130</sup>Oysa onlar ona inanmadılar. Ne ondan sonraki peygamberlere, ne de Tanrı'ya!

<sup>131</sup>Onların üzerindeki lanet yüzünden hiç bir üzüntü söz konusu olmayacak, sadece inanmış olanların kurtuluşları için duyulan sevinç var olacak."

<sup>132</sup>"Efendim" dedim, "Biliyorum ki, yüce Tanrı merhametlidir', çünkü henüz doğmamışlara acır.

<sup>133</sup>'Bağışlayıcıdır', çünkü tövbe edip yasaya uygun yaşayanları affeder.

<sup>134</sup>'Sabırlıdır', çünkü günah işleyenlere karşı sabırlı davranır.

<sup>135</sup>'Cömertçe verendir', çünkü almak yerine vermeyi tercih eder.

<sup>136</sup>Tekrar tekrar geçmişteki, şimdiki ve gelecekteki günahkârları bağışladığından 'bağışlaması bol Olandır.

<sup>137</sup>Öyle olmasaydı, O'nun sürekli bağışlaması olmasaydı, dünya ve onun üzerinde yaşayanlar için hiç yaşama umudu olmayacaktı.

<sup>138</sup>O 'cömert' diye de bilinir, çünkü O'nun günahkârları günahlarından arındıran cömertliği olmasaydı, insanoğlunun on binde birlik kısmı bile sonsuz yaşamı umut edemeyecekti.

<sup>139</sup>O aynı zamanda adil' olarak da bilinir, çünkü sözüyle yarattığı sayısız günahlıya karşı bağışlayıcı olmasaydı,

<sup>140</sup>sanıyorum ki, tüm insan soyundan sadece pek azı hayatta kalabilirdi."

**8** Melek bana şu yanıtı verdi: "Yüce Tanrı bu dünyayı çok kişi için yarattı, ama öbür dünyayı yalnızca pek az kişi için yarattı.

<sup>2</sup>Bak sana bir örnek vereyim, Ezra. Yeryüzüne sor, o sana çanak-çömlek yapılması için bol bol kil, buna karşın çok az altın tozu ürettiğini söyleyecektir.

<sup>3</sup>Aynı şey büsbütün şu anki dünya için geçerlidir: Çok kişi yaratılmış olmasına karşın yalnızca bir kaç kişi kurtulacaktır."

### **Ezra Halkı İçin Dua Ediyor**

<sup>4</sup>Bunun üzerine, "Ey ruhum" dedim, "Doyasıya anlayış, canının istediği kadar da bilgelik ye, iç!

<sup>5</sup>İstek dışı bu dünyaya geldin, isteksizce gidiyorsun, Burada çok kısa bir yaşam veriliyor sana.

<sup>6</sup>Ey gökteki Rabbim, yakarıyla sana ulaşmama izin verilirse, yüreklerimize ve akıllarımıza bir tohum ek, meyve verene kadar geliştir. Öyle ki, günahkâr insan yaşamı kazanabilsin.

<sup>7</sup>Yalnızca sen Tanrı'sın, senin sözün uyarınca hepimiz senin tarafından topraktan şekillendirildik.

<sup>8</sup>Rahimdeki topraktan bedene yaşam verir, organları oluşturursun. Ateş ve suyun içinde güvenle korunur, dokuz ay senin tarafından şekillendirilir,

<sup>9</sup>Güven içinde barındıran rahim ve güven içinde korunan can, her ikisi de onları yalnızca sen koruduğun için esenlikte olacaklardır. Rahim, içinde yaratılmış olanı doğurduktan sonra,

<sup>10</sup>İnsan bedeninden, göğüslerden senin buyruğun uyarınca süt gelir.

<sup>11</sup>Yaratılmış olan belirli bir süre için bu yolla beslenir. Bundan sonra da senin lütfunla korunup bakılır.

<sup>12</sup>Sen onu, adaletini bilmesi için yetiştirip büyütür, yasanla eğitip terbiye eder, bilgeliğinle düzeltirsin.

<sup>13</sup>O senin varlığın, onu sen yarattın, Arzuna göre onu ölüme mahkûm eder ya da ona yaşam bağışlarsın.

<sup>14</sup>Peki ama, o kadar emek vererek buyruğunla biçim verdiğin birini kolayca yok edip öldürecekse, onu yaratmanın amacı neydi?

<sup>15</sup>İzin ver, şunu da söyleyeyim: Bütün ayrıntısıyla insanoğlu hakkındaki her şeyi en iyi sen bilirsin. Ne var ki, ben senin halkın için üzülp kederleniyor,

<sup>16</sup>senin mirasın için ağlayıp yas tutuyorum. Sıkıntım İsrail, acım Yakup soyu için.

<sup>17</sup>Biz yeryüzü sakinlerinin ne kadar hatalı olduğumuzu bildiğimden sana onlar ve kendim adına edeceğim duamı sunuyorum.

<sup>18</sup>Biliyorum ki adaletin bunu izleyecektir.

<sup>19</sup>Şu halde sözlerimi ve sana edeceğim duayı dinle, dikkate al!" Yukarıya, cennete alınmadan önce Ezra'nın ettiği dua burada başlıyor.

<sup>20</sup>"Sonsuzlukta yaşayan en yüksek göklerin sahibi,

<sup>21</sup>tahtı her anlayışın üstünde, görkemi her kavrayışın ötesinde olan!

<sup>22</sup>Buyruğunla rüzgar ve ateşe dönüşmeye hazır bekleyen melek ordusu sana eşlik eder. Sözün gerçektir, değişmez;

<sup>23</sup>buyrukların güçlü ve dehşetlidir. Bir bakışın ummanları kurutur, öfken dağları eritir. Doğruluğun sonsuza dek kalacaktır, ey Rab-bim! Kulunun duasını dinle,

<sup>24</sup>ey Rabbim, beni sen şekillendirdiğin için yakarışımı dikkate al.

<sup>25</sup>Yaşadıkça konuşacağım, anlayışım oldukça yanıt vereceğim.

<sup>26</sup>"Senin halkının hatalarını sayma, sana imanla hizmet edenleri dikkate al.

<sup>27</sup>İnançsızlara ve onların ardından gidenlere hiç aldırış etme, ama senin antlaşmana itaat edip saygı gösterenlere, onun için acı çekenlere önem ver.

<sup>28</sup>Yaşamları boyunca sana karşı vefasız olanları düşünme. Buna karşılık, seni yürekten onaylayıp senden korkanları düşün.

<sup>29</sup>Hayvandan farksız yaşayanları yok etme, ancak senin yasanı parlak tanıklıklarıyla öğretmiş olanları önemse.

<sup>30</sup>En iğrenç hayvandan daha kötü hükmetmiş olanlara öfkelenme, ama görkemine

sarsılmaz bir inançla güvenmiş olanlara sevgi göster.

<sup>31</sup>Bizler ve atalarımız öldürücü günah içinde yaşadığımızdan, senin bağışlayıcı olarak bilinmen bizim lehimize.

<sup>32</sup>Çünkü onurumuz adına, hiç doğru işleri olmayan biz günahkârlar senin merhametine kavuştuğumuzda sen 'bağışlayıcı' çağrılacaksın.

<sup>33</sup>Senin gözünde bir çok iyi işler biriktiren doğru kişiler hak ettikleri ödülü alacaklardır.

<sup>34</sup>"Kendisine öfkelendiğin ya da kötü davrandığın ölümlü insan nedir?

<sup>35</sup>Gerçek şudur ki, hiç günah işlemeyen bir insan doğmamıştır, günahsız yaşayan insan da yoktur.

<sup>36</sup>Ey Rabbim, senin doğruluğun ve şefkatin kendi adlarına hiç iyi iş biriktirmemiş kimselere gösterdiğin merhametinle açığa çıkacak."

<sup>37</sup>Melek bana şöyle yanıt verdi: "Söylediğin şeylerin çoğu doğrudur ve dediğin gibi olacaktır.

<sup>38</sup>Şundan emin ol ki, günah işleyenleri, onların yaratılışlarını, ölümlerini, yargı günlerini ve lanetleri uzun uzun düşünmeyeceğim.

<sup>39</sup>Ama doğru kişilerden, onların yaratılışlarından, bu dünyadan ayrılışlarından, kurtuluşlarından ve onlara verilecek ödüllerden sevinç duyacağım.

<sup>40</sup>Böyle söylüyorum ve öyle de olacak.

<sup>41</sup>Çiftçi toprağa bir çok tohum atar, pek çok şey eker, ama ekilen tohumların hepsi mevsiminde sağlıklı çıkmaz, bazıları da kök sürmez. Dünya insanı için de aynıdır: Ekilmiş olanların hepsi korunmayacaktır."

<sup>42</sup>Buna şöyle yanıt verdim:

<sup>43</sup>"Efendim, eğer gözünüzde lütuf bulduysam, bırakın söyleyeyim. Çiftçinin tohumları doğru zamanda yağmur yağmadığından belki hiç çıkmayabilir ya da çok fazla yağmur yağdığından çürüyebilir.

<sup>44</sup>Ama kendi ellerinle şekil verip kendi suretinde yarattığın, her şeyi onun uğruna yaratmış olduğun insanı, bir çiftçinin ektiği tohumla karşılaştırabilir misin?

<sup>45</sup>Elbette ki, hayır. Ey göklerdeki Rabbim! Yaratmış olduğun insana acı, kendi halkını esirge, lütfet onlara."

<sup>46</sup>O şöyle dedi: "Var olan şu anda yaşayanlar içindir, gelecek ise henüz gelmemiş olanlarındır.

<sup>47</sup>Sen hiç bir şekilde benim yarattığımı benden daha fazla sevemezsin! Böyle çok sık yaptığın gibi kendini bir daha asla günahkârlarla bir tutma.

<sup>48</sup>Yüce Tanrı senin doğru bir şekilde göstermiş olduğun alçakgönüllülüğü uygun bulup hoş karşılamaktadır.

<sup>49</sup>Kendine hiçbir zaman yücelik ve görkem aramadın.

<sup>50</sup>Son günde yeryüzünde yaşayanlar kendi kibirli yaşamları yüzünden derin ve şiddetli acılarla cezalandırılacaklar.

<sup>51</sup>Ama sen Ezra, düşüncelerini seni ve senin gibi olanları bekleyen görkeme yönlendirmelisin.

<sup>52</sup>Hepiniz için cennet büsbütün açılmış, yaşam ağacı dikilmiş, gelecek olan çağ hazır kılınmış, bol verimli bir bereket depolanmıştır. Kent çoktan kurulmuş, didinmekten huzura ve dinlenmeye geçiş kesinleştirilmiş, iyilik ve bilgelik olgunluğa eriştirilmiştir.

<sup>53</sup>Kötülüğün kökü senden büsbütün uzaklaştırılmıştır. Senin için artık hiç hastalık yok, ölüm ortadan kaldırıldı. Cehennem gözden kayboldu ve çürüme tamamen unutuldu.

<sup>54</sup>Bütün üzüntüler son buldu, ölümsüzlük hazinesi sonunda açıklandı.

<sup>55</sup>Bu yüzden kaybolmuş bu halk yığını için artık hiç soru sorma.

<sup>56</sup>Çünkü kendilerine verilen özgürlüğü yüce Tanrı'yı küçük görmek, yasasına saygısızlık etmek, O'nun yollarını yüzüstü bırakıp terk etmek için kullandılar.

<sup>57</sup>Evet, onlar O'nun doğru kullarını ayakları altına alıp ezdiler.

<sup>58</sup>Ölümün mutlak olduğunu bildikleri halde, "Tanrı yoktur" dediler.

<sup>59</sup>Bu durumda seni önceden açıkladığım sevinç bekliyor, onları ise susuzluk ve şiddetli azap.

<sup>60</sup>Yüce Tanrı bir tek insanın bile kaybolmasını istemez. Ama O'nun yarattığı insanlar Yaratıcıları'nın adına saygısızlık ettiler, kendilerine yaşam veren O biricik varlığa nankörlük ettiler.

<sup>61</sup>Bu yüzden benim yargı günüm pek yakındır. Ama ben bunu herkese bildirmedim;

<sup>62</sup>yalnızca sana ve senin gibi bir kaç kişiye bildirdim."

<sup>63</sup>"Efendim" dedim, "Bana son günlerde eyleme sokacağınız bir çok belirtiyi açıkladınız, ancak onun ne zaman gerçekleşeceğini söylemediniz."

## **Sonun Belirtileri**

**9** Melek şöyle yanıtladı: "Bütün bunları dikkatlice düşün. Sana söylenenlerin bir kısmının gerçekleştiğini gördüğünde,

<sup>2</sup>yüce Tanrı'nın yaratmış olduğu dünyayı yargılayacağı zamanın geldiğini anlayacaksın.

<sup>3</sup>Yeryüzünde depremler, isyanlar, uluslar arasında anlaşmazlıklar, güvenilmez yönetimler, korkuya kapılan krallar olacak. Bunları görünce

<sup>4</sup>dünyanın başlangıcından beri yüce Tanrı'nın söylemiş olduğu olayların gerçekleştiğini anlayacaksın.

<sup>5</sup>Yeryüzünde olan her şeyin bir başlangıcı ve açıkça belirlenmiş bir sonu var.

<sup>6</sup>Yüce Tanrının belirlediği zamanlar için de bu böyledir. Mucizelerle görkemli işler başlangıcı, güçlü işler de sonu belirtir.

<sup>7</sup>"Güven içinde gelip yıkımdan kaçan her kim olursa, o kişi

<sup>8</sup>iyi eylemleri ve gösterdiği inanç sayesinde, önceden sana söylemiş olduğum tüm o tehlikelerden kurtulacak, bütünüyle sonsuzluk için sınırlarını çizmiş olduğum ülkeme girecek. Kurtuluşa tanık olacaktır.

<sup>9</sup>Benim yasamı kötüye kullanmış olanlar ise bir sürprizle karşılaşacaklar. Onların saygısızlıkları kendilerine sürekli sıkıntı getirecek.

<sup>10</sup>Kendilerine vermiş olduğum tüm iyi şeylere rağmen, yaşamları boyunca beni kabul etmeyenlerin hepsi,

<sup>11</sup>özgürken bile yasamı hor görmüş olanların hepsi, yol açıkken küçümseyerek pişmanlık ve tövbe düşüncesini akıllarından çıkarmış olanların hepsi

<sup>12</sup>gerçeği ölümden sonraki şiddetli acıyla öğrenecekler.

<sup>13</sup>Ezra, tanrı tanımazların nasıl cezalandırılacağı konusunda soru sormayı bırakmalısın. Bunun yerine artık doğru kişilerin nasıl ve ne zaman kurtulacağıyla ilgilen. Dünya kendilerinin olmak üzere onlar için yaratıldı."

<sup>14</sup>Ben de,

<sup>15</sup>"Önceden söylemiş olduğumu yineliyorum" dedim,

<sup>16</sup>"Yitik kişiler kurtulmuşlardan çok daha fazla. Bu bir su damlasını bir dalga ile karşılaştırmaya benzer."

<sup>17</sup>Melek bana şöyle yanıt verdi: "Ekilmiş tohum, çiçeğin rengi, işçinin ürünü, çiftçinin hasadı toprağa bağlıdır.

<sup>18</sup>Dünyayı yaratmadan önce üzerinde yaşayacaklarla ilgili planlar yapıyordum. O zaman henüz yaşayan can olmadığı için hiç kimse planıma itiraz edememişti.

<sup>19</sup>Bu dünyayı bitmez tükenmez bir gıda ve akıl almaz bir yasayla donattım. Buna karşılık yarattıklarım çürümüş bir yaşamı tercih ettiler,

<sup>20</sup>Dünyama baktım, işte çürümüşlük yayılmıştı. İnsanın fena düşüncelerinden dolayı tehlike içindeydi.

<sup>21</sup>Bunu gördüğümde onları yok etmemek için kendimi zor tuttum. Bir salkımdan bir tane üzümü, ormandan bir tane ağacı kurtardım.

<sup>22</sup>Bırak öyleyse, kaybolmak için doğmuş olan yığınlar yıkıma uğrasınlar. Ama kurtuluş için yetkinliğe erdirdiğim halkım güvenlikte olsun.

<sup>23</sup>"Sen Ezra, bir hafta daha bekle.

<sup>24</sup>Bu kez oruç tutma, ama hiç bir evin olmadığı çiçekli bir tarlaya git, sadece orada ne yetiyorsa onu ye. Hiç et yeme, şarap içme, durmadan yüce Tanrı'ya dua et.

<sup>25</sup>Daha sonra yine seninle konuşmaya geleceğim."

### **Dördüncü Görüm**

<sup>26</sup>Böylece meleğin beni yönlendirdiği Ardat diye adlandırılan tarlaya gittim. Orada çiçeklerin arasında oturdum. Yiyeceğim tarlada yetişen neyse oydu, gönül hoşnutluğu ile yedim.

<sup>27</sup>Hafta sona erdi. Ben tekrar bütün o zihin bulandıran tereddütlerle aklım karışık ve sıkıntılı olarak, otların üzerine uzanmış yatıyordum.

<sup>28</sup>Sessizliğimi bozup yüce Tanrı'ya yakardım:

<sup>29</sup>"Ey Rabbim" dedim, "Mısır'dan göç zamanında atalarımız çorak ve ayak basmamış çöl boyunca seyahat ederken, onlara kendini gösterdin.

<sup>30</sup>Duy beni İsrail, dinle sözlerimi Yakup soyu.

<sup>31</sup>Bu, meyvesini toplamanız, size sonsuza kadar görkem getirmesi için aranıza ektiğim benim yasamdır' dedin.

<sup>32</sup>Ancak yasayı almış olan atalarımız ona uymadılar, senin buyruklarını dikkate almadılar. Mahvolan yasanın meyveleri değildi, o senin olduğu için bu olanaksızdı.

<sup>33</sup>Yasayı alanlar mahvoldular, çünkü onların içine ekilmiş olan iyi tohumu güvenle saklamakta başarısız oldular.

<sup>34</sup>Şimdi, genel yargı şudur: Tohum toprağa ekilir veya bir gemi denizin üzerine konur ya da yiyecek veya içecek bir kabın içine.

<sup>35</sup>Daha sonra eğer tohum, gemi veya kabın içindekiler harap olsa da, onları koruyan onlarla birlikte mahvolmaz.

<sup>36</sup>Ama biz günahkârlar için bu durum farklıdır. Mahvoluş biz yasayı alıp günah işleyenlerin başına gelir, çünkü yasa onu barındıracak olan kalplerimize ekilmiştir.

<sup>37</sup>Yasanın kendisi ise mahvolmaz, buna karşın, büsbütün kendi görkemiyle yaşamda kalır."

### **Ağlayan Kadın**

<sup>38</sup>Bu düşünceler aklımdayken etrafıma bakındım, sağımda büyük bir acı içinde yas tutup yüksek sesle ağıt yakan bir kadın gördüm. Elbisesi yırtılmıştı, başında küller vardı.

<sup>39</sup>Düşüncemi bir yana bırakarak ona dönüp şöyle seslendim:

<sup>40</sup>"Neden ağlıyorsun? Seni kederlendiren nedir?"

<sup>41</sup>"Efendim" diye yanıtladı, "Lütfen, beni göz yaşlarım ve kederimle baş başa bırakın. Yüreğimin acısı ve sıkıntım çok büyük."

<sup>42</sup>"Anlat bana" diye rica ettim, "Ne oldu sana?"

<sup>43</sup>"Efendim" dedi, "Otuz yıllık evliliğim boyunca kısır ve çocuksuzdum.

<sup>44</sup>Bu otuz yıl boyunca her gün, her saat, gece gündüz yüce Tanrı'ya yalvardım.

<sup>45</sup>Otuz yıl sonra Tanrım dualarımı yanıtladı. Sıkıntıma acıdı, kederimi dikkate alıp bana bir oğul bağışladı. Çocuk kocama, bana ve bütün komşularımıza ne büyük bir mutluluk getirdi! Güçlü Olan'a ne kadar çok şükrettik!

<sup>46</sup>Onu yetiştirirken büyük acılara katlandım.

<sup>47</sup>Zamanı gelince onun için bir eş seçip düğün gününü belirledim.

## 10

"Ne var ki, oğlum düğün evine girerken düşüp öldü.

<sup>2</sup>Bu yüzden hepimiz lambalarımızı söndürdük. Komşularımın hepsi beni sakinleştirmeye geldiler. Ertesi günün gecesine kadar kederimi kontrol ettim.

<sup>3</sup>Rahatlamam ve kederimi kontrol etmem için ettikleri ısrara son verdiklerinde ayağa kalktım, geceleyin kimseye görünmeden, gördüğünüz gibi, buraya, bu tarlaya geldim.

<sup>4</sup>Asla köye geri dönmemeye, burada yemeden içmeden, ölene kadar, aralıksız yas tutup oruç tutmaya karar verdim."

<sup>5</sup>Bunu duyunca düşüncelerimi bir yana bırakıp öfkeyle kadına şöyle dedim: "Sen bu dünyadaki en akılsız kadınsın.

<sup>6</sup>Ulusumuzun kederini, bize neler olduğunu görmüyor musun?

<sup>7</sup>Hepimizin anası Siyon derin sıkıntı ve üzüntü içinde. Sen onun için acı çekmeliydin

<sup>8</sup>ve hepimizin acısına ortak olmalıydın. Ancak sen kendi biricik oğlun için derin bir keder içindesin.

<sup>9</sup>Sor toprağa, o sana anlatacaktır. O, kendisinin doğurduğu binlerce kişi için yas tutmak zorundadır.

<sup>10</sup>Hepimiz başlangıçta ondan türedik ve daha çok gelecek var. Hemen hemen onun tüm çocukları mahvolmaya gidiyor, onların çok büyük bir kısmı da öldürülüyor.

<sup>11</sup>Bu durumda kim daha fazla yas tutma hakkına sahip, o kadar büyük sayıları kaybeden toprak mı, yoksa yalnızca bir kişi için kederlenen sen mi?

<sup>12</sup>Bana şöyle diyebilirsin: 'Ama benim kederim toprağın acısından farklıdır. Ben acı ve sıkıntıyla doğurduğum kendi rahmimin meyvesini kaybettim.

<sup>13</sup>Buna karşın, şimdi canlı olan çok büyük sayıdaki insanın kayboluşu yeryüzüne gelişleri gibi sadece bir doğa kanunudur.'

<sup>14</sup>Benim buna yanıtım şudur: Acılarının pahasına sen bir anne oldun. Ancak aynı şekilde, toprak da daima insanoğlunun annesi oluyor, Yaraticısı'na meyve veriyor.

<sup>15</sup>"Bu yüzden kederini kendine sakla, talihsizliklerine cesaretle katlan.

<sup>16</sup>Eğer doğru biri olarak Tanrı'nın buyruğunu kabul edersen, zamanla oğlunu geri alırsın. Kadınlar arasında da onurlu bir ad kazanırsın.

<sup>17</sup>"Şu halde, köyüne ve kocana geri dön."

<sup>18</sup>"Hayır, dönmeyeceğim" diye yanıtladı, "Köye geri dönmeyeceğim, burada kalıp öleceğim."

<sup>19</sup>Ancak ben onunla tartışmayı sürdürdüm:

<sup>20</sup>"Söylediğini yapma" dedim, "Siyon'un talihsizliğini görüp ikna ol, Yerusâlim'in sıkıntısına bakıp kendini sakinleştir.

<sup>21</sup>Gördüğün gibi tapınağımız yıkıldı, sunağımız yerle bir edildi.

<sup>22</sup>Arplarımızın teli yok, ezgilerimiz susturuldu, neşeli bağırışlarımız kesildi. Kandilimizin ışığı sönük, Antlaşma Sandığı ganimet olarak alındı. Kutsal kaplar kirli, Tanrı tarafından bize verilen ad onurunu yitirdi. Yöneticilerimize utanç verici bir şekilde davranıldı, kâhinlerimiz canlı canlı yakıldı, Levililer tutsak alındı. Bakire kızlarımız tecavüze uğradı, karılarımızın ırzına geçildi. Dindar erkeklerimiz kaçırıldı, çocuklarımız yüzüstü bırakıldı, gençlerimiz köleleştirildi, güçlü savaşçılarımız zayıf düştü.

<sup>23</sup>Hepsinden en kötüsü, Tanrı'nın kendi mührü ile önceden onayladığı Siyon ceza olarak görkemini yitirdi ve şimdi düşmanımızın ellerinde.

<sup>24</sup>"Şu halde, kendi sıkıntını üstünden at, acını tümünden bir kenara bırak. Güçlü Olan sana lütfunu ve sevgisini gösterecek. Yüce Tanrı sana bu sıkıntılardan sonra rahatlık ve huzur versin!"

<sup>25</sup>Ben kadınla konuşuyorken, birden bire onun yüzünün aydınlanmaya başladığını gördüm. Çehresi şimşek gibi parladı, ondan ürküp korkuyla büzüldüm.

<sup>26</sup>Bunun ne anlama geldiğini merak ederken, o aniden yeryüzünü sallayan yüksek bir ses çıkarıp korkunç bir çığlık attı.

<sup>27</sup>Baktığımda artık bir kadın yoktu, ama büyük, yekpare temeller üzerine kurulmuş, bitmiş bir kent gördüm. "Beni daha önce ziyaret eden melek Uriel nerede?"

<sup>28</sup>Bütün umutlarımı darmadağın eden, tüm dualarımı boşa çıkaran bu şaşkınlığın içine düşmüş olmam onun işidir" diyerek korkuyla, yüksek sesle bağırdım.

### **Melek Uriel Görümü Açıklıyor**

<sup>29</sup>Beni daha önce ziyaret eden melek belirlediğinde hâlâ konuşuyordum.

<sup>30</sup>Beni gördüğünde kendimden geçmiş bir halde, bilingsizce toprağın üzerinde ölü gibi uzanmışım. Sağ elimden beni kavradı, önümde dimdik dikilip beni ayaklarımın üzerine kaldırdı.

<sup>31</sup>"Sorun nedir?" diye sordu, "Neden yıkıldın? Zihnini altüst edip seni kendinden geçiren neydi?"

<sup>32</sup>"Senin beni terk edip yalnız bırakmış olmandır" diye yanıtladım, "Bana söylediklerini yaptım, tarlaya geldim. Burada görmüş olduğum şeylerse anlatma yeteneğimin çok ötesinde."

<sup>33</sup>"Bir adam gibi ayağa kalk, sana açıklayacağım" dedi.

<sup>34</sup>"Söyle efendim" dedim, "Sadece beni yüzüstü bırakma ve beni tatmin olmadan ölüme terk etme."

<sup>35</sup>Çünkü gördüklerim ve duyduklarım kavrayışımın ötesindedir.

<sup>36</sup>Yoksa hepsi birer hayal ya da düş mü? Gördüklerim ve duyduklarım bir hayal ya da düş değilse, kesinlikle kavrayışımın ötesindedir.

<sup>37</sup>Yalvarırım sana efendim, gördüklerimin anlamını bana açıkla."

<sup>38</sup>"Seni ürküten şeylerin anlamını sana açıklarken dinle beni" diye yanıtladı melek, "Çünkü yüce Tanrı sana bir çok sırrı açıkladı."

<sup>39</sup>O, senin suçsuz yaşamını, kendi halkın için durmadan çektiğin sıkıntıyı ve Siyon için duyduğun derin acıyı gördü.

<sup>40</sup>İşte gördüğün görümün anlamı:

<sup>41</sup>Kısa bir süre önce yaslı bir kadın gördün ve onu avutmaya çalıştın. Şimdi artık o kadını görmüyorsun, ancak tamamen kurulmuş bir kent görüyorsun,

<sup>42</sup>Kadın sana oğlunu yitirdiğini söyledi.

<sup>43</sup>Açıklaması şudur:

<sup>44</sup>Gördüğün kadın, binaları ile birlikte kent olarak gördüğün Siyon'dur.

<sup>45</sup>O, sana otuz yıldır çocuksuz olduğunu söyledi. Öyledir, çünkü 3000\* yıldır Siyon'da hiç kurban sunulmamıştır.

\* *Bazı eski metinler "3000 yıl", Latince "Üç yıl"*

<sup>46</sup>3000 yıl sonra Süleyman kenti kurdu, kurbanlar sundu. Bu da kısır kadının oğlunu doğurduğu zamanı simgeler.

<sup>47</sup>Çocuğunu büyütürken çok büyük acılar çektiğinden söz etti. O da Yeruşalim'in yerleşime açıldığı dönemdir.

<sup>48</sup>Daha sonra sana, oğlunun düğün odasına girdiği günkü ölümü ile ortaya çıkan büyük kaybindan dolayı duyduğu acıyı anlattı. O da Yeruşalim'in ansızın yıkılışını simgeler.

<sup>49</sup>Acısı nedeniyle avutmaya çalıştığın oğlu için yas tutan kadın olarak gördüğün görümden alman gereken vahiy budur.

<sup>50</sup>Senin içten acını, kadın için yürekten hissettiğin şefkati gören yüce Tanrı şimdi sana onun parlak görkemini ve güzelliğini gösteriyor.

<sup>51</sup>İşte sana hiçbir evin dikili olmadığı bir tarlada oturmanı söylemiş olmamın nedeni

<sup>52</sup>yüce Tanrı'nın sana bu görüşü yollamaya niyetli olduğunu bilmemendendir.

<sup>53</sup>Herhangi bir binanın temeli atılmamış olan bu tarlaya gelmeni söylememin nedeni,

<sup>54</sup>yüce Tanrı'nın açıklayacağı kentin kurulacağı yerde insanın yapmış olduğu hiçbir binanın ayakta kalamayacak olmasındandır.

<sup>55</sup>"Bunun için hiç korkma, Ezra, titreyen yüreğini rahatlat. Gözlerinde henüz tümünü görecektir güç varken kente git ve binaların görkemini gör.

<sup>56</sup>Daha sonra, sen ancak kulaklarının duyma gücü kadar işitebileceksin.

<sup>57</sup>Sen, başka bir çok insandan daha fazla kutsanmış birisin. Çok az kişi senin gibi, yüce Tanrı'yla birlikte anılan bir ada sahiptir.

<sup>58</sup>Yarın akşama kadar burada kal.

<sup>59</sup>Yüce Tanrı sana görüşte yeryüzünün son günlerinde üzerinde yaşayanlara yapmayı tasarladıklarının görüntülerini gösterecek." Bana söyleneni yapıp o gece ve ertesi gün orada uyudum.

## **Beşinci Görüm**

**11** İkinci gece bir görüş daha gördüm. Denizden on iki kanatlı üç başlı bir kartal yükseliyordu,

<sup>2</sup>Kanatlarını bütün yeryüzünün üzerine gerdiğini gördüm. Gökyüzündeki bütün rüzgarlar ona doğru esti ve bulutlar onun üzerinde toplandı.

<sup>3</sup>Kanatlarından küçük ve bodur görünen rakip kanatlar çıkmaya başladı.

<sup>4</sup>Kartalın başları hareket etmiyordu. Hatta, diğerlerinden daha büyük olan ortadaki baş bile onların arasında hareketsiz duruyordu.

<sup>5</sup>İzlerken, kartal yeryüzünün ve yaşayanlarının yöneticisi olmak üzere kanatlarının üzerinde yükselip dikildi.

<sup>6</sup>Yeryüzündeki bütün insanlar ona tamamen boyun eğiyordu, hiç kimse ona karşı koyamıyordu.

<sup>7</sup>Kartalın pençelerinin üzerinde dikilip kanatlarına yüksek sesle şöyle söylediğini duydum:

<sup>8</sup>"Hepiniz bir anda uyanmayın; yerlerinizde uyuyun ve sıranız geldiğinde uyanın.

<sup>9</sup>Başlar en son uyanmalı."

<sup>10</sup>Sesin başlardan değil, ama bedenin ortasından geldiğini farkettim.

<sup>11</sup>Onun yeni çıkan rakip kanatlarını saydım, sekiz tane olduklarını gördüm.

<sup>12</sup>İzlerken, sağındaki kanatlardan birinin yükseldiğini, tüm yeryüzüne egemenlik sürdüğünü gördüm.

<sup>13</sup>Bir süre sonra onun egemenliği sona erdi, büsbütün gözden kayboldu. Sonra diğeri yükseldi, uzun süre devam edecek olan kendi düzenini kurdu.

<sup>14</sup>Onun egemenliğinin sonu gelip de birincisi gibi yok olmak üzereyken,

<sup>15</sup>bir sesin şunları söylediği duyuldu:

<sup>16</sup>"Uzun süre dünyayı yargıladın, şimdi ortadan yok olma zamanın gelmeden önce haberimi dinle!

<sup>17</sup>Halefilerinden hiç biri senin kadar uzun bir egemenliği, hatta onun yarısı kadarını bile başaramayacaklar."

<sup>18</sup>Daha sonra üçüncü kanat yükseldi, selefleri gibi bir süre dünyayı yargıladı. O da onlar gibi ortadan kayboldu.

<sup>19</sup>Aynı şekilde tüm kanatlar birbiri ardına yönetime geldiler, sırasıyla da gözden kaybolup gittiler.

<sup>20</sup>Zaman geçerken, sağ taraftaki küçük kanatların da yargılamak için yükseldiklerini gördüm. Bunların bir kısmı derhal gözden kaybolurken diğerleri yükseldiler, ama hiçbir şekilde yargılayamadılar.

<sup>21</sup>Bundan sonra on iki büyük kanadın ve iki küçük kanadın diğerleri gibi

<sup>22</sup>artık görünmediklerini farkettim.

<sup>23</sup>Kartalın bedeninde üç tane hareketsiz baş ile altı küçük kanat dışında geriye bir şey kalmamıştı.

<sup>24</sup>İzlerken, altı küçük kanattan ikisi diğerlerinden ayrılarak sağ taraftaki başın altına yerleştiler. Diğer dört tanesi oldukları yerde kaldılar. Onların yükselmek ve yargılamak için plan yaptıklarını gördüm.

<sup>25</sup>Bir tanesi yükseldi, ama aniden yok oldu.

<sup>26</sup>İkincisi de aynı şeyi yaptı ve

<sup>27</sup>İlkinden daha süratle gözden kayboldu.

<sup>28</sup>Öbür ikisinin de, krallık kurup yargılamak amacıyla plan yaptıklarını gördüm.

<sup>29</sup>Ne var ki, onlar henüz plan yaparlarken, başlardan üçünün en büyüğü olup ortada bulunanı birdenbire uykudan uyandı,

<sup>30</sup>Ben onun öbür iki başla birleşip

<sup>31</sup>yargılamak için plan yapan iki küçük kanadı yiyip yuttuğunu gördüm.

<sup>32</sup>Bu baş dünya üzerinde güç kazandı, bütün insanlara ezici bir baskı uyguladı. Daha önce hüküm süren kanatlardan daha büyük kudretle tüm yeryüzünü sımsıkı avucunun içine aldı.

<sup>33</sup>Sonra bu başın tıpkı kanatlar gibi aniden hızla gözden kaybolup gittiğini gördüm.

<sup>34</sup>Geriye iki baş kalmıştı-Onlar da yeryüzünü ve yaşayanlarını yargılıyorlardı.

<sup>35</sup>Ben onları izlerken, sağ taraftaki baş soldakini yiyip yuttu.

<sup>36</sup>Sonra bir sesin bana şöyle seslendiğini işittim: "Önüme bak ve gördüklerini düşün."

<sup>37</sup>Baktım, ormandan kükreyerek çıkan kızgın bir aslan gördüm. İnsan diliyle kartalla konuştuğunu duydum.

<sup>38</sup>Şöyle dedi: "Dinle kartal!

<sup>39</sup>Yüce Tanrı sana sesleniyor-Dünyamı yönetmek ve çağlarını sona erdirmek amacıyla görevlendirdiğim dört yaratıktan kalan tek sensin.

<sup>40</sup>Sen dördüncü yaratıksın, senden önce gelen bütün yaratıkları dünyada var olduğun sürece baskıyla, hileyle, dehşetle yendin.

<sup>41</sup>Yalanla ve gerçeği önemsemeden yönettiğin dünyada uzun süredir yaşıyorsun.

<sup>42</sup>Sen doğrudan nefret edip yalancıları sevdin. Barış içinde yaşayan zararsız kişilere acımasızca saldırdın. Zenginlerin evlerini yıktın, sana hiç zararı dokunmamış olanların duvarlarını yerle bir ettin.

<sup>43</sup>Senin küstahlığın yüce Tanrı'nın önüne ulaştı, kibrini Güçlü Olan biliyor.

<sup>44</sup>Yüce Tanrı belirlediği dönemleri dikkatlice araştırdı. Dünyanın sonu yaklaştı, çağlar sona erdi.

<sup>45</sup>Böylece sen, kartal, şimdi mutlaka yok olmalısın. Senin o dehşet veren büyük kanatların, şeytani küçük kanatların, acımasız başların, amansız pençelerin, senin o değersiz bedeninin tümü artık hiç görünmemeli

<sup>46</sup>Daha sonra, bütün yeryüzü senin vahşetinden kurtularak rahatlayacak, umutla yargı gününü ve yaratıcısının lütfunu bekleyecek."

**12** Aslan kartalla konuşurken baktım ve geriye kalan başın kaybolduğunu gördüm.

<sup>2</sup>Sonra onun üzerine yükselen iki küçük kanat kendilerini yönetici atadılar. Egemenlikleri kısa ve sıkıntılıydı. Gözlerimin önünde onlar da gözden kayboldu,

<sup>3</sup>Daha sonra kartalın bütün bedeni birdenbire alevlerle kaplanıp yanmaya başladı. Yeryüzü dehşete kapıldı.

### **Görümün Açıklanışı**

<sup>4</sup>Sıkıntım ve korkum o kadar büyüktü ki, uyandım ve kendi kendime Şöyle dedim: "İşte, yüce Tanrı'nın yollarını keşfetme girişimlerimin sonucu!

<sup>5</sup>Zihnim yorgun, büsbütün tükenmiş durumdayım. Bu gecenin dehşeti gücümü tamamen kuruttu.

<sup>6</sup>Bu nedenle şimdi yüce Tanrı"ya sona kadar dayanacak güç vermesi için dua edeceğim."

<sup>7</sup>Sonra şöyle dedim: "Efendim ve Rabbim, eğer senin gözünde lütuf bulduysam, başka birçok insandan beni daha doğru görüyorsan, dualarım sana ulaştıysa, o zaman bana güç ver.

<sup>8</sup>Bana bu dehşet verici görüntülerin kesin yorumlarını açıkla Rabbim. Böylelikle ruhuma tam bir teselli getir.

<sup>9</sup>Çünkü sen zaten beni, şimdiki çağın sonunu göstermeye layık bulmuştun."

<sup>10</sup>Melek bana şöyle dedi: "İşte, gördüğün görümün anlamı: Denizden yükselerek geldiğini gördüğün kartal,

<sup>11</sup>kardeşin Daniel'in gördüğü görümdeki dördüncü krallığı simgelemektedir.

<sup>12</sup>Ama şimdi sana yaptığım gibi görümün açıklaması ona sunulmadı.

<sup>13</sup>Yeryüzünün daha öncekilerden çok daha dehşet verici bir egemenliğin altına gireceği günler geliyor.

<sup>14</sup>Arka arkaya on iki kral tarafından yönetilecek.

<sup>15</sup>On iki kralın içinde ikincisi hepsinden uzun egemenlik sürecek.

<sup>16</sup>Görmüş olduğun on iki kanatın anlamı budur.

<sup>17</sup>"Kartalın başlarından değil de vücudunun ortasından konuştuğunu işittiğin sese gelince, onun anlamı da şudur:

<sup>18</sup>İkinci kralın egemenliğinden sonra imparatorluk büyük bir mücadeleyle çökme tehlikesi geçirecek. Ancak o zaman çökmeyecek, buna karşın eski gücüne tekrar kavuşacak.

<sup>19</sup>"Kartalın kanatlarında büyüdüğünü gördüğün daha küçük sekiz kanata gelince, onların anlamı da şudur:

<sup>20</sup>İmparatorluk egemenlikleri önemsiz ve kısa ömürlü sekiz kralın yönetimi altına girecek.

<sup>21</sup>Onların ikisi dönemin tam ortasından önce kısa bir süre için yönetime gelecek. Dördü dönemin ikinci yarısında kısaca görünecek, iki tanesi de dönemin sonuna kadar kalacaklar.

<sup>22</sup>"Uyuyan üç başa gelince, onların anlamı da şudur:

<sup>23</sup>İmparatorluğun son günlerinde yüce Tanrı tahta üç kral çıkaracak. Bunlar birçok şeyi yenileyip dünyayı yönetecekler.

<sup>24</sup>Yeryüzü ve yaşayanlarına öncekilerden daha fazla baskı uygulayacaklar. Bunlar kartalın başı olarak adlandırılıyorlar,

<sup>25</sup>çünkü onlar, uzun süren kötü işler silsilesini tamamlayıp son aşamasına vardıracaklar.

<sup>26</sup>Kaybolduğunu gördüğün büyük başa gelince, o büyük acılar içinde kıvranarak yatağında ölecek olan krallardan birini simgelemektedir.

<sup>27</sup>Hayatta kalan ikisi ise kılıçla yok edilecekler.

<sup>28</sup>Bunlardan bir tanesi diğerini öldürecek, kalansa son günlerde savaşta ölecek.

<sup>29</sup>"Sağ taraftaki başın altına yerleşen iki küçük kanada gelince, onların anlamı da şudur:

<sup>30</sup>Yüce Tanrı onları son güne dek sakladı. Senin de gördüğün gibi, onların egemenlikleri kısa ve acı dolu.

<sup>31</sup>Ormandan kükreyerek çıkan kızgın bir aslan görmüştün. Kötü işleri ve sözlerinden dolayı kartalı suçlayarak konuşuyordu.

<sup>32</sup>O, yüce Tanrı'nın sona kadar geride alıkoyduğu Mesih'tir. Davut'un soyundan gelecek, hükümdarlarla konuşacak. Açıkça günahlarını, suçlarını, meydan okumalarını gösterip onları paylayacak.

<sup>33</sup>Henüz yaşıyorken onları yargılayacak, onların suçlu olduğunu kanıtlayıp mahkûm edecek, sonra da yok edecek.

<sup>34</sup>Ama ülkemde güven içinde yaşayan benim halkıma karşı merhametli olacak. Sana başlangıçta söz ettiğim yargı günü gelinceye dek onları özgür kılacak, onlara sevinç lütfedecek.

<sup>35</sup>"Gördüğün görüm ve anlamı budur.

<sup>36</sup>Bu, yüce Tanrı'nın layık görüp yalnızca sana anlattığı sırlardır.

<sup>37</sup>Bu yüzden, görmüş olduklarını bir kitaba yaz ve onu gizli bir yere bırak.

<sup>38</sup>Bu sırrı, halkından anlamak için yeterince bilge olduğunu bildiğin ve bunları güven içinde tutacak kişilere de açmalısın.

<sup>39</sup>Ancak, yüce Tanrı'nın sana göndermeyi düşündüğü herhangi bir açıklamayı almak için burada yedi gün daha kalmalısın." Sonra melek benden ayrıldı.

### **Halk Ezra'ya Geliyor**

<sup>40</sup>Halk yedi günden sonra kente dönmediğimi işitince, küçüğünden büyüğüne toplanıp yanıma geldi.

<sup>41</sup>"Neden bizi terk edip buraya yerleştin?" diye sordular, "Yanlış ya da seni incitecek bir şey mi yaptık?"

<sup>42</sup>Tek kalan peygamber sensin. Sen, bağdaki son üzüm salkımı, karanlıktaki lamba veya fırtınadaki bir gemi için güvenli bir liman gibisin.

<sup>43</sup>Yeterince acı çekmedik mi?

<sup>44</sup>Eğer bizi terk edersen, Siyon'u yakan ateş içinde yok olup gitmiş olmamız çok daha iyi olurdu.

<sup>45</sup>Bizler orada yok olan kişilerden daha iyi değiliz," Sonra yüksek sesle bir ağıt okudular.

<sup>46</sup>Onlara şöyle yanıt verdim: "Cesur ol, ey İsrail; kederini bir kenara bırak, ey Yakup evi.

<sup>47</sup>Yüce Olan sizi hatırlayacak, Güçlü Olan sizin çektiğiniz sıkıntıları asla unutmadı.

<sup>48</sup>Bense sizi ne terk ettim, ne de yüzüstü bıraktım. Buraya sıkıntı içindeki Siyon için dua etmeye, o kadar aşağılara düşen tapınağınız için yakarmaya geldim.

<sup>49</sup>Şimdi, her biriniz evlerinize gidin. Bir kaç gün sonra ben de size geri döneceğim."

<sup>50</sup>Ben tarlada kaldım, halk da söylediğim gibi kente geri döndü,

<sup>51</sup>Tarlada yetişenler dışında bir şey yemeden meleğin dediği gibi yedi gün orada kaldım.

### **Altıncı Görüm**

**13** Yedi gün geçti, ertesi gece bir düş gördüm,

<sup>2</sup>Düşümde denizden bir rüzgar çıkıp geldi ve denizi dalgalara boğdu.

<sup>3</sup>Ben izlerken, bu rüzgar derinliklerden yükselerek gelen bir insan figürü getirdi. Bu adam gökyüzünün bulutları üzerinde uçuyordu. Her nereye gözlerini çevirdiyse, bakışlarının karşılaştığı her şey korkuya kapıldı.

<sup>4</sup>Sesi her nereye ulaştıysa, onu işiten herkes ateşe dokunan balmumu gibi eridi.

<sup>5</sup>Sonra denizden yükselen adamın üzerine saldırmak için, gökyüzünün dört rüzgarından toplanıp bir araya gelen sayısız insan topluluğu gördüm.

<sup>6</sup>Adam kendisi için büyük bir dağ yonttu ve onun üzerine uçu.

<sup>7</sup>Dağın hangi yön ya da yerinden ele geçirildiğini görmeye çalıştım, ama başaramadım.

<sup>8</sup>Sonra adamla savaşmak için bir araya gelmiş olanların hepsinin korkuyla dolu olduklarını, ancak yine de ona karşı dövüşmeye hazırlandıklarını farkettiler.

<sup>9</sup>Adam saldırmak için ilerleyen kalabalığı gördüğünde onlara karşı parmağını bile kıpırdatmadı. Elinde ne mızrağı ne de silahı vardı.

<sup>10</sup>Gördüğüm tek şey, ağzından dışarıya akan bir alev seli, dudaklarından çıkan bir alev soluması ve dilinden çıkan kıvılcım fırtınasıydı.

<sup>11</sup>Bunların hepsi alev seli, alevli soluk ve kıvılcım fırtınası tek bir kütle halinde birleşmişti. Bu kütle savaşmak için ilerleyen kalabalığın üzerine düştü ve onların her birini tamamen yakıp yok etti. Birdenbire o büyük kalabalık, toz, kül ve duman kokusu dışında hiçbir şey bırakmadan gözden kayboldu. Bunun karşısında dilim tutuldu.

<sup>12</sup>Bundan sonra adamın dağdan aşağıya indiğini ve farklı, huzur dolu bir topluluğu kendisine çağırdığını gördüm.

<sup>13</sup>Kiminin yüzünde mutluluk, kimininse üzüntü vardı. Bir kısmı sürgünden gelmişti, bir kısmı da başkalarını sunu olarak getirmişti. Dehşet içinde uyandım, yüce Tanrı'ya dua ettim.

<sup>14</sup>Dedim ki: "Başlangıçtan beri ben kuluna bu mucizeleri açıkladın. Beni dualarıma yanıt vermeye layık gördün.

<sup>15</sup>Şimdi de bu düşün anlamını göster bana.

<sup>16</sup>Düşünceme göre, o günler hayatta olup yaşayanlar için ne dehşet verici olacak! Ancak yaşamayanlar için ne kadar daha kötü olacak!

<sup>17</sup>Onlar üzgün olacaklar,

<sup>18</sup>çünkü son günlerin neler getireceğini bilecekler, ama ne yazık ki, kaçırmış olacaklar.

<sup>19</sup>Hayatta olanların durumu ise korkunç olacak. Çünkü düşümde gördüğüm gibi, onlar korkunç tehlikeler ve felaketlerle yüzleşecekler.

<sup>20</sup>Yine de bu tehlikelere katlanmak ve hedefe ulaşmak, bir bulut gibi dünyadan yok olup gitmek ve son günlerin olaylarını hiç görememekten daha iyidir,"

<sup>21</sup>"Evet" diye yanıtladı, "Bu düşün anlamını açıklayacağım ve istediğin her şeyi anlatacağım.

<sup>22</sup>0 hayatta kalanlarla ilgili soruna gelince, işte yanıtı:

<sup>23</sup>O günlerde tehlikeleri getirecek olan, aynı zamanda Her Şeye Gücü Yeten'e bağlılıkla yaşayıp iyi işler biriktirmiş olanları koruyacak.

<sup>24</sup>Emin ol ki, o hayatta kalanlar, ölmüş olanlardan çok daha kutludurlar.

<sup>25</sup>"İşte, bu da düşün anlamı: Denizlerin derinliklerinden yükseldiğini gördüğün adam,

<sup>26</sup>Yüce Tanrı'nın asırlar boyunca hazır beklettiği kişidir. O kendi yarattığı dünyayı kurtaracak, hayatta olanları yönetecek.

<sup>27</sup>Adamın ağzından aktığını gördüğün,

<sup>28</sup>bir mızrak ya da herhangi bir silah olmaksızın kendisine karşı savaşa girmek üzere ilerleyen kalabalıkları yok ettiği soluğa, ateşe ve fırtınaya gelince:

<sup>29</sup>Yüce Tanrı'nın yeryüzünde yaşayanlara kurtuluş getireceği günler yakındır.

<sup>30</sup>O zaman insanlar büyük bir telaş ve korkuyla dolacaklar.

<sup>31</sup>Kent kente, bölge bölgeye, ulus ulusa, krallık krallığa karşı savaşmak için gizli tasarılar kuracak.

<sup>32</sup>Bu gerçekleşikten ve sana göstermiş olduğum tüm belirtiler gelip geçtikten sonra, denizden yükselen adam olarak gördüğün oğlum ortaya çıkacak.

<sup>33</sup>Onun sesini işiten bütün uluslar, düşünde gördüğün gibi,

<sup>34</sup>kendi topraklarını, savaşlarını bırakacaklar, ona karşı savaşmak için sayılamayacak kadar büyük bir ordu halinde birleşecekler.

<sup>35</sup>O ise Siyon Dağının zirvesinde yerini alacak,

<sup>36</sup>Siyon bütün insanların önünde görünür kılınacak. Kent bütün yapılarıyla birlikte tamamlanmış olacak. Ancak bu insan eliyle olmayacak.

<sup>37</sup>Sonra oğlum, kendisine karşı gelen ulusların Tanrı tanımaz işlerini yargılayacak. Düşünde gördüğün fırtınanın anlamı budur.

<sup>38</sup>O onları kendi şeytani fesatlıkları ve yakında katlanmak zorunda olacakları sıkıntıyla karşı karşıya getirecek. Alevin anlamı da budur. Hiçbir çaba harcamadan yasa aracılığıyla da onları yok edecek . Bu da ateşi simgeler.

<sup>39</sup>"Daha sonra O'nun farklı, huzur dolu bir topluluğu çağırdığını gördün.

<sup>40</sup>Onlar, Asur Kralı Şalmaneser'in hapse attığı Kral Hoşea zamanında sürgüne gönderilen on oymaktır. Şalmaneser onları ırmağın ötesine sürdü, onlar garip bir ülkeye götürüldüler.

<sup>41</sup>Ama sonra onlar Yahudi olmayan putperestlerin yaşadığı bu ülkeden ayrılmaya ve daha önce insanların hiç yaşamadığı uzak bir toprağa gitmeye karar verdiler.

<sup>42</sup>Kendi ülkelerinde itaat etmekte başarısız oldukları yasaya bu yeni yerde uymayı amaçladılar.

<sup>43</sup>Fıratın dar geçitlerinden geçerlerken

<sup>44</sup>yüce Tanrı onlar için mucizeler yarattı. Onlar geçinceye kadar ırmak kanallarını durdurdu.

<sup>45</sup>Arzaret denen o bölgeye yolculukları uzundu, bir buçuk yıl sürdü.

<sup>46</sup>Onlar, bu çağ son bulana kadar, o zamandan beri hep orada yaşadılar.

<sup>47</sup>Şimdi onlar dönüş yolundalar ve yüce Tanrı bir kez daha, onların geçebilmesi için, ırmak kanallarını durduracak.

<sup>48</sup>"Bu da, görmüş olduğun huzur dolu topluluğun anlamıdır. Benim kutsal sınırlarım içinde bulunan senin halkından hayatta kalanlar da onlarla birlikte kurtulacak.

<sup>49</sup>İşte böylece, kendisine karşı birleşmiş ulusları yok etme zamanı geldiğinde,

<sup>50</sup>O, hayatta kalan kendi halkını koruyacak, onlara olağanüstü mucizeler gösterecek."

<sup>51</sup>"Rabbim, efendim, gördüğüm adamın neden denizlerin derinliklerinden yükseldiğini açıkla bana" diye rica ettim.

<sup>52</sup>O şöyle yanıtladı: "Denizlerin derinliklerini araştırmak ve içlerinde neler olduğunu keşfetmek herhangi bir insanın gücünün ötesindedir. Aynı şekilde yeryüzündeki hiçbir kimse belirlenmiş o güne kadar oğlumu ve onun topluluğunu göremez. Düşün anlamı budur.

<sup>53</sup>Bu açıklama sadece sana verildi. Çünkü sen kendine ait bütün işleri bıraktın,

<sup>54</sup>kendini bütünüyle bana ve yaşamı öğrenmeye adadın.

<sup>55</sup>Her şeyde hikmet sana rehber, anlayış da anne oldu.

<sup>56</sup>Sana bu açıklamayı vermemin nedeni budur, yüce Tanrı seni ödüllendirecek. Üç gün sonra seninle tekrar konuşacağım ve sana çok önemli ve harika şeyler anlatacağım,"

<sup>57</sup>Böylece ben de ara ara göstermiş olduğu mucizeler için, O'nun kontrolü altında geçen çağlar için

<sup>58</sup>Yüce Tanrı'ya tapınıp yücelterek tarlaya doğru gittim. Orada üç gün kaldım.

## **Yedinci Görüm**

**14** Üçüncü gün ben bir meşe ağacı altında oturuyorken, bir çalıdan bana, "Ezra, Ezra!" diye seslenen bir ses duydum.

<sup>2</sup>Ayağa kalkıp, "İşte buradayım, Rabbim" diye yanıt verdim,

<sup>3</sup>Ses şöyle devam etti: "Benim halkım Mısır'da köleyken kendimi bir çalıda açığa çıkardım ve Musa'yla konuştum. Onu halkıma Mısır'dan çıkışta rehberlik etmesi için yolladım.

<sup>4</sup>Onu Sina Dağı'na getirip benimle bir çok gün kalması için orada tuttum.

<sup>5</sup>Ona bir sürü mucizelerden söz ettim, çağların sırrını, zamanın sonunu gösterdim.

<sup>6</sup>Neleri açığa çıkarıp bilinir kılacağını, neleri sır olarak saklayacağını öğütledim.

<sup>7</sup>Şimdi de sana öğüt veriyorum:

<sup>8</sup>Sana gösterdiğim, açıklamalarını bildirdiğim görümleri, belirtileri ezberle.

<sup>9</sup>Sen insanların dünyasından alınıp götürülmek üzeresin, Bundan sonra sen de senin gibi olanlarla birlikte zamanın sonuna kadar oğlumun yanında kalacaksın.

<sup>10</sup>Dünya gençliğini yitirdi, zaman yaşıyor.

<sup>11</sup>Zaman on iki döneme ayrılmıştır.

<sup>12</sup>Onuncu dönemin yarısındayız. Geriye yalnızca iki buçuk dönem kaldı.

<sup>13</sup>Bu yüzden evini düzene koy, halkını uyar, alçakgönüllüleri teselli et. Sonra ölümlü hayatınla vedalaş,

<sup>14</sup>Dünyasal endişelerini bir kenara koy, insansal yüklerini yere bırak.

<sup>15</sup>Zayıf doğanı sıyr at, seni tedirgin eden kaygılarından kurtul, dünyadan çabucak ayrılmak için hazır ol.

<sup>16</sup>Ancak tanık olduğun fenalıkların daha kötöleri geliyor,

<sup>17</sup>Bu kocayan dünya giderek daha zayıflayıp güçsüzleşirken kötülükler dünyanın yaşayanlarından dolayı artıyor.

<sup>18</sup>Doğruluk uzaklaşıp gidince yalan daha yakınlaşır. Düşünde gördüğün kartal zaten uçmakta."

<sup>19</sup>"Rabbim, huzurunuzda konuşabilir miyim?" dedim,

<sup>20</sup>"Şu anda hayatta olan halkımı uyardıktan sonra isteğinizle buradan ayrılacağım. Ama bundan sonra doğacakları kim uyaracak? Dünya karanlığa bürünüyor ve üzerinde yaşayanlar ışiksiz.

<sup>21</sup>Yasan ateşte yok edildiğinden hiç kimse önceden yaptıklarını ve gelecekte yapacaklarını bilemeyecek.

<sup>22</sup>Eğer gözünde lütuf bulduysam, beni kutsal ruhla doldur. Böylelikle, dünyanın bütün öyküsünü, senin yasanda yer alan her şeyi en başından itibaren yazabileyim. O zaman insanlar doğru yolu bulma olasılığına sahip olacaklar. Seçtiklerinde de son günlerde sonsuz yaşamı kazanacaklar."

<sup>23</sup>"Git" diye yanıtladı, "Bütün insanlara seslen, onlara kırk gün boyunca seni aramamalarını söyle.

<sup>24</sup>Hemen çok sayıda yazı tableti al. Hızlıca yazı yazmada eğitimli beş adamı, Seraya'yı, Dabriya'yı, Şelemiya'yı, Etan'ı ve Asiel'i yanına al.

<sup>25</sup>Sonra buraya dön. Ben yazman gerekenleri bitirinceye kadar kalbinde sönmeyecek olan anlayış lambasını yakacağım.

<sup>26</sup>İşini bitirince bir kısmını topluma açıkla. Kalanını sır olarak saklamaları için bilge kişilere ver. Yarın bu vakitte yazmaya başlamalısın."

<sup>27</sup>Bana buyrulduğu gibi gittim, bütün halkı çağırıp topladım, onlara şöyle dedim:

<sup>28</sup>"Ey İsrail, söyleyeceklerimi dinle!

<sup>29</sup>Başlangıçta atalarımız Mısır'da yabancılar gibi yaşadılar.

<sup>30</sup>O ülkeden kurtarıldılar ve onlara yaşam vaat eden yasa verildi.

<sup>31</sup>Ancak onlar yasaya itaatsizlik ettiler. Sizler de onların izinden gidiyorsunuz. Daha sonra sizlere bir ülke verildi, Siyon toprağı. Ama sizler atalarınız gibi günah işleyip yüce Tanrı'nın sizin için hazırladığı yolu terk ettiniz.

<sup>32</sup>O doğru bir yargıç olduğundan, zamanında size vermiş olduklarını geri aldı,

<sup>33</sup>Şimdi sizler burada sürgündesiniz, ama Yahudi hemşerilerinizden Yeruşalim'e daha yakınsınız.

<sup>34</sup>Eğer sizler düşüncenizi toplayıp öğrenmeye istekliyseniz yaşamınız güvenlik içinde olacak, öldükten sonra lütufla karşılaşacaksınız.

<sup>35</sup>Ölümünden sonra yargı gelecek! Bize yeniden yaşam verilecek, doğru olanların adları belirlenecek. Tanrı tanımazların işleri ise ortaya çıkarılacak.

<sup>36</sup>Şimdiden sonra hiç kimse benimle konuşmaya gelmemeli, gelecek kırk gün boyunca beni aramamalı."

<sup>37</sup>Bana söylendiği gibi beş adamı yanıma aldım, birlikte tarlaya gittik ve orada kaldık.

<sup>38</sup>Ertesi gün, "Ezra, ağzını aç ve sana verdiğimi iç" diyerek beni çağıran bir ses işittim.

<sup>39</sup>Böylece ağzımı açtım. Elime ateşe benzer renkte, suya benzeyen bir şeyle dolu bir kap tutuşturuldu.

<sup>40</sup>Onu alıp içtim. İçer içmez hafızam genişledi, zihnim sel gibi algılayış yağdırmaya başladı. Bilgim iyice büyüyüp gelişti.

<sup>41</sup>Konuşmak için ağzımı açtım, durmaksızın konuşmamı sürdürdüm.

<sup>42</sup>Yüce Tanrı söylenenleri yazıya döken beş adama da anlayış verdi. Daha önce bil-medikleri bir alfabe kullanıyorlardı. Sadece geceleri yemek yiyip bütün gün boyunca yazarak kırk gün işin başında kaldılar.

<sup>43</sup>Bense bütün gün boyunca konuşuyordum, geceleri bile susmuyordum.

<sup>44</sup>Kırkinci güne kadar doksan dört kitap yazılmıştı.

<sup>45</sup>Kırkinci günün sonunda yüce Tanrı benimle konuştu. "İlk yazdığın yirmi dört kitabı halka sun" dedi, "Layık olan da olmayan da okusun.

<sup>46</sup>Ama son yetmiş kitap geride alıkonulmalı. Halkının bilgeleri dışında hiç kimseye verilmemeli.

<sup>47</sup>Çünkü bu kitaplar anlayış pınarı, bilgelik kaynağı ve bilgi seli içeriyorlar."

<sup>48</sup>Ben de öyle yaptım.

## **Gelecek Felaketler**

# 15

Rab şöyle diyor: "Size vereceğim peygamberlik sözlerini halkıma duyurun.

<sup>2</sup>Onları yazıya geçirin, çünkü onlar güvenilir ve gerçektir.

<sup>3</sup>Size tuzak kuranlardan korkmayın, size karşı olan şu inançsızlar yüzünden rahatsız olmayın.

<sup>4</sup>Çünkü inanmayan herkes imansızlığı yüzünden ölecek.

<sup>5</sup>"Sakının" diyor Rabbiniz, "Kılıç açlık, ölüm, yıkım gibi korkunç kötülükleri serbest bırakıp dünyaya Salıyorum.

<sup>6</sup>Çünkü kötülük tüm dünyaya yayıldı ve daha fazla vahşet için hiç yer yok.

<sup>7</sup>"Bu yüzden" diyor Rabbiniz, "onların tanrı tanımaz günahları karşısında sessiz kalmayacağım, onların günahkâr işlerine göz yummayacağım.

<sup>8</sup>Suçsuz öldürülenlerin kanlarının nasıl beni öç için çağırdığını, doğru kişilerin ruhlarının hiç bitmeyen yalvarışlarını gör!

<sup>9</sup>Hiç kuşkusuz onların öcünü alacağım" diyor Rabbiniz, "Akıtılmış suçsuz kanların yalvarışlarını duyacağım.

<sup>10</sup>Benim halkım tıpkı koyunlar gibi öldürülüyor. Onların daha fazla Mısır'da kalmasına izin vermeyeceğim. Ancak onları kurtarmak için tüm gücümü kullanacağım.

<sup>11</sup>Mısırlılar' ı daha önce de yaptığım gibi vebayla vuracağım. Tüm ülkelerini yakıp yok edeceğim.

<sup>12</sup>Rabbiniz tarafından vurulup cezalandırıldığında Mısır'ın temelleri sarsılacak, bütün ülke yas tutacak!

<sup>13</sup>Çiftçiler yas tutacak, çünkü tohumları gelişmeyecek, ağaçları hastalık, dolu, korkunç fırtınalar nedeniyle yıkılacak!

<sup>14</sup>Vay dünyaya ve üzerinde yaşayanlara!

<sup>15</sup>Onları yok edecek kılıç çok uzakta değil. Ülke ülkeye karşı kılıç çekip savaşacak.

<sup>16</sup>Sağlam yönetimler son bulacak, bir fesat diğerine üstün gelecek. Krallar, yüksek mevkideki yöneticiler iyi günlerinde hiçbir şey için kaygı duymayacaklar.

<sup>17</sup>Bir kimse bir kenti ziyaret etmek isteyecek, ama başaramayacak.

<sup>18</sup>Çünkü hırs, rekabet kentleri karışıklığa boğacak, evleri yıkacak, insanları korkuyla dolduracak.

<sup>19</sup>Bir adam açlığın ve yoksulluğun pençesine yakalandığında hiçbir merhamet duygusu onu engelleyemeyecek, vahşice komşusunun evine saldırıp mallarını yağmalayacak.

<sup>20</sup>"Yeryüzünün bütün krallarını nasıl bir araya topladığımı gör" diyor Tanrı, "Onları gün doğumundan, güney rüzgarından, doğu ve güneyden çağırıp onlara vermiş olduklarımı geri ödeteceğim.

<sup>21</sup>Benim seçilmiş halkıma bugüne kadar yaptıklarının aynısını ben de onlara yapacağım."

<sup>22</sup>Tanrımız Rab şöyle diyor: "Günahkârlara merhamet göstermeyeceğim, kılıcım yeryüzünü suçsuzların kanıyla boyayan o katilleri bağışlamayacak.

<sup>23</sup>Rabbiniz'in Öfkesi yeryüzünü ve temellerini ateşte yakıp kavurmak, günahkârları tıpkı yanan saman gibi tüketip yok etmek için taşmış durumda.

<sup>24</sup>Vay buyruklarımla alay eden günahkârlara!" diyor Rabbiniz, "Onlara hiç acımayacağım.

<sup>25</sup>Siz isyankârlar, uzak durun benden! Pisliklerinizle benim kutsallığıma yaklaşmayın."

<sup>26</sup>Rabbiniz kendisine karşı günah işleyenlerin hepsini çok iyi biliyor. Onları ölüme, yokluğa gönderdi.

<sup>27</sup>Dünyanın üzerine şimdiden düşmüş olan felaketlerden sizler asla kaçamayacaksınız. Tanrınız sizi kurtarmayı reddediyor, çünkü sizler O'na karşı günah işlediniz.

<sup>28</sup>O doğudan gelen ne dehşet verici bir görüntü!

<sup>29</sup>Arabistan'dan gelen ejderha sürüleri sayısız savaş arabalarıyla saldıracaklar. İlerlemelerinin ilk gününden itibaren dünya onların tıslama sesleriyle dolacak, işitenlerin hepsini korku saracak, donup kalacaklar.

<sup>30</sup>Öfkeden çılgına dönen Kirmanlar, tüm güçleriyle ilerleyip ormandan çıkan yaban domuzları gibi üzerlerine hücum edecekler. Uzun dişleriyle Asurun bütün bölgelerini yakıp yıkacaklar.

<sup>31</sup>Ama daha sonra ejderhalar içten gelen doğal öfkelerini toparlayacak, daha güçlüleri deneyecekler. Onlar yeniden düzenli ordu haline gelip güçlenecek, kahredici bir güçle hücum edecekler.

<sup>32</sup>Böylece yaban domuzlarının kuvveti susturulacak, her biri bir tarafa kaçacak.

<sup>33</sup>Sonra onların yolu pusuda bekleyen Asur'lu bir düşman tarafından kesilecek. İçlerinden biri yok edilecek. Ordularının içinde korku ve telaş yayılacak, krallarının arasında kararsızlık baş gösterecek.

<sup>34</sup>Doğudan ve kuzeyden gelip güneye doğru uzanan bulutlara bak! Görünüşleri korkunç, öfke ve fırtına dolu.

<sup>35</sup>Birbirlerine çarpacak, bütün ülkeye çok büyük bir fırtına yağdıracaklar. Kılıçların akıttığı kan

<sup>36</sup>atın bellerine, insanın kalçasına, devenin dizine kadar yükselecek.

<sup>37</sup>Yeryüzünü dehşet ve titreme kaplayacak. Öç dolu öfkeyi gören herkes korkudan titreyip dehşete kapılacak.

<sup>38</sup>Daha sonra büyük fırtına bulutları kuzeyden ve güneyden, bazıları da batıdan yaklaşacak.

<sup>39</sup>Ancak doğudan esen rüzgarlar daha şiddetli olacak. Fırtınayla yakıp yok etmeyi planlayan azgın bulutlar durdurulacak, doğudan esen rüzgarlar tarafından gerisin geriye güneye ve batıya sürülecek.

<sup>40</sup>Öfke dolu, iri, kudretli bulutlar yükselip artacak, tüm ülke ve yaşayanlarını yakıp yok edecek.

<sup>41</sup>Korkunç bir fırtına ateş, dolu ve uçuşan kılıçlarla ulu ve güçlü olanları silip süpürecek. Bir tufan bütün tarlaları, ırmakları basacak.

<sup>42</sup>Kentleri, surları, dağları, tepeleri, ormanlardaki ağaçları ve tarlalardaki ürünleri yerle bir edip düzleştirecek.

<sup>43</sup>Babil'e kadar bütün yol boyunca ilerleyecek, onu tamamen silip yok edecek.

<sup>44</sup>Oraya vardığında onu kuşatacak, tüm öfkesiyle fırtınayı üzerine salacak. Toz ve dumanlar gökyüzüne erişecek, bütün komşuları Babil için yas tutup ağlayacak.

<sup>45</sup>Ondan geriye sağ kalanların her biri kendisini yok edenlerce esir alınacak.

### **Asya Yargılanıyor**

<sup>46</sup>Sen, Babil'in güzelliğini ve görkemini paylaşmış olan Asya, vay sana zavallı biçare!

<sup>47</sup>Kendin gibi, senin için daima şehvet duyan aşıklerini etkileyip yakalamak için kız kardeşlerini fahişeler gibi giydirdin.

<sup>48</sup>O aşağılık fahişenin bütün entrikalarını ve uygulamalarını taklit ettin.

<sup>49</sup>Bundan dolayı Tanrı şöyle diyor: "Evlerini harabeye çevirecek, vahşet ve ölüm getireceğim. Başına dulluk, fakirlik, açlık, kılıç, veba gibi korkunç belalar getireceğim.

<sup>50</sup>O yakıp kavuran ısı bastırdığında, gücün ve görkemin bir çiçek gibi solacak.

<sup>51</sup>Daha sonra sen zavallı, güçsüz bir kadın olacaksın. Ezilecek, dövülecek, yaralanacaksın. Bir daha zengin sevgililerini elde edemeyeceksin.

<sup>52</sup>Sen benim seçilmiş insanlarımı büyük bir zevkle, darbeler indirerek, öfkeyle meydan okuyarak sürekli öldürmemiş olsaydın,

<sup>53</sup>ben sana bu kadar öfke duyar mıydım?" diyor Rabbin!

<sup>54</sup>"Yüzünü boya, kendini güzelleştir!

<sup>55</sup>Fahişeliğin bedeli senin olsun, her ne kazanmışsan alacaksın.

<sup>56</sup>Seçilmiş halkıma ne yaparsan, Tanrı da sana yapacak" diyor Rabbin, "Üzerine büyük bir felaket getirecek.

<sup>57</sup>Çocukların açlıktan ölecek, sen kılıçla yıkılacaksın. Kentlerin ortadan kaldırılıp silinecek, bütün halkın savaş alanında çökecek.

<sup>58</sup>Dağlarda olanlar açlıktan ölüyor olacaklar, açlık ve susuzlukları onları kendi etlerini yemeye, kendi kanlarını içmeye zorlayacak.

<sup>59</sup>önce perişan ve mutsuz olacaksın. Buna rağmen devamı gelecek.

<sup>60</sup>Galiler Babil'i yağmaladıktan sonra evlerine giderken, yolda huzur dolu kentlerini yok edecek, topraklarının büyük bir kısmını mahvedecek, görkemnin sonunu getirecekler.

<sup>61</sup>Seni yakıp yok edecekler. Sen anız, onlar da ateş olacak.

<sup>62</sup>Seni, kentlerini, topraklarını, dağlarını tamamen yok edip harabeye çevirecekler. Tüm ormanlarını ve meyve ağaçlarını yakacaklar.

<sup>63</sup>Çocuklarını mahkûm edip mallarını yağmalayacaklar. Görkemli güzelliğinden geriye hiçbir iz kalmayacak!"

## 16 Vay size, Babil ve Asya! Vay size, Mısır ve Suriye!

<sup>2</sup>Çuldan giysinizi, kıldan gömleğinizi giyin ve çocuklarınız için ağıt yakın. Çünkü sonunuz pek yakın.

<sup>3</sup>Kılıç üzerinize salınıyor, kim onu döndürecek?

<sup>4</sup>Ateş üzerinize akıtılıyor, kim onu söndürecek?

<sup>5</sup>Felaketler üzerinize yağıdırılıyor, kim onları durduracak?

<sup>6</sup>Ormandaki aç aslanı kimse durdurabilir mi, ya da anız içindeki alevlenmeye başlamış ateşi kimse söndürebilir mi?

<sup>7</sup>Güçlü bir okçu tarafından fırlatılmış bir oku kimse durdurabilir mi?

<sup>8</sup>Rabbiniz olan Tanrı felaketleri gönderdiğinde, kim onları durdurabilir ki?

<sup>9</sup>Ateş almış öfkesi taşıdığına, kim onu söndürebilir ki?

<sup>10</sup>Şimşek çaktığında, kim tir tir titremez? Gök gürlediğinde, kim korku ile sarsılmaz?

<sup>11</sup>Tehdidi savuran Rabbiniz olunca, kendisine ulaşip da yere çakılmayacak kimse var mıdır?

<sup>12</sup>Yeryüzü tamamen bütün temellerinden sarsılır, denizler derinliklerinden yukarıya doğru çalkalanır, Dalgalar ve tüm balıklar Rabbiniz'in varlığı ve O'nun gücünün heybeti karşısında alt üst olur.

<sup>13</sup>O'nun yayı geren kolu güçlü, attığı oklar sivri olduğundan, bir kere yola çıkan oklar dünyanın sonuna ulaşmadan durmayacaklardır.

<sup>14</sup>Felaketler boşaltıldı, yeryüzüne ulaşmadan geri dönmeyeceklerdir.

<sup>15</sup>Ateş tutuşturuldu, yeryüzünün temellerini tamamen yakmadan önce söndürülmeyecektir.

<sup>16</sup>Güçlü bir okçu tarafından atılan ok geri dönmez, yeryüzüne gönderilmiş felaketler de artık geri çağrılmayacaktır.

<sup>17</sup>Vay, vay bana! Kim beni o günden kurtaracak?

<sup>18</sup>Dertler geldiğinde çok kişi acı çekip inleyecek, felaketler ulaştığında herkes korkuya kapılacak.

<sup>19</sup>Felaketle yüzleşen insan ne yapacak o zaman? Açlıkla veba, çileyle cefa insanların daha iyi yolları öğrenmeleri için gönderilen belalardır.

<sup>20</sup>Durum böyleyken bile onlar ne günahlarını terk edecek, ne de bu belaları hafızalarında tutacaklar.

<sup>21</sup>Bir zaman gelecek, yiyecekler ucuzlayacak. O kadar ki, kendilerine barış ve zenginliğin yollandığını sanacaklar. Ama tam o anda yeryüzü bir felaket yatağı olacak. Kılıç, açlık ve başı bozukluk!

<sup>22</sup>Yaşayanların çoğu açlıktan ölecek, açlıktan kurtulmuş olanlar kılıçla yok edilecek.

<sup>23</sup>Ölüm bir dışkı gibi atılacak, teselli verecek hiç kimse olmayacak. Dünya boş kalacak, kentleri harabe olacak.

<sup>24</sup>Geriye toprağı sürececek, ekecek hiç kimse kalmayacak.

<sup>25</sup>Ağaçlar meyve verecek, ama onları kim toplayacak?

<sup>26</sup>Üzümler olgunlaşacak, ama onları kim ezip çiğneyecek? Her yerde büyük bir ıssızlık olacak.

<sup>27</sup>Kişi bir insan yüzü görmeyi ya da bir insan sesi duymayı özleyecek.

<sup>28</sup>Çünkü bütün kentler içinde geriye sadece on tanesi ayakta kalacak. Ülke içinde ise geriye yalnızca ormanda ya da kayalardaki kovuklarda saklı kalmış olan iki tane kalacak.

<sup>29</sup>Aynı şekilde, bir zeytin bahçesinde, her bir ağaçta üç ya da dört tane zeytin kalacak.

<sup>30</sup>Bir üzüm bağındaki bir kaç üzüm salkımı keskin gözlü toplayıcıların gözünden kaçarken,

<sup>31</sup>aynı şekilde, o günlerde, öldürmek için evleri basan kişilerin elinden üç ya da dört kişi kurtulacak.

<sup>32</sup>Yeryüzü ıssızlığa bürünüp tarlalar yaban güllerince işgal edilecek. Onları ezip çiğneyecek koyunlar olmayacağından yollarda, patikalarda dikenler bitecek.

<sup>33</sup>Genç kızlar onlarla evlenecek kimse olmadığından, kadınlar kocalarını kaybettiklerinden, kız çocuklar onları geçindirip bakacak kimseleri olmadığından yas tutup ağlayacaklar.

<sup>34</sup>Evlenecek yaştaki genç erkekler savaşta öldürülecek, kocalar da kıtlıkta ölüp yok olacaklar.

### **Tanrı'nın Halkı Son Güne Hazırlanmalı**

<sup>35</sup>Şimdi beni dinleyin, Rabbin kulları olan sizler, sözlerime dikkat edin.

<sup>36</sup>Bu, Rabbiniz'in sözüdür. Onu kabul edin, inanmamazlık etmeyin.

<sup>37</sup>Felaketler burada, avucunuzdaki kadar yakındır ve ertelenmeyecekler.

<sup>38</sup>Dokuzuncu ayı içindeki hamile bir kadının çocuğunun doğum anı giderek yaklaşır. Doğuma iki ya da üç saat kaldığında, rahimde ani ve şiddetli sancılar başladığında, çocuk bir an dahi gecikmeden dışarı çıkacaktır.

<sup>39</sup>Buna benzer şekilde felaketler de hiç ertelenmeden yeryüzüne yağacak, dünya, kısıvrak yakalanmış olarak şiddetli sancılar içinde inleyecek.

<sup>40</sup>Dinleyin sözlerimi, ey hakım, felaketler etrafınızı sardığında, yeryüzünde sanki birer yabancı gibi olacağınız bir savaşa hazırlanın.

<sup>41</sup>Satıcılar mutlaka olanca hızlarıyla kaçıp canlarını kurtarmayı, alıcılar satın aldıklarını kaybetmeyi,

<sup>42</sup>tüccarlar hiç kâr etmemeyi, inşaatçılar yaptıkları evlerde hiçbir zaman oturmamayı göze almalıdırlar.

<sup>43</sup>Çiftçiler ekin biçmeyi, toplayıcılar üzüm toplamayı beklemesin.

<sup>44</sup>Evli olanlar kesinlikle çocuk düşünmesin, evli olmayanlar da kesinlikle kendilerini dul olarak kabul etsin.

<sup>45</sup>Çünkü bütün gayretler, boşuna çaba sarfetmektir.

<sup>46</sup>Onların ürünleri, malları yağmalanıp yabancılar tarafından toplanacak, evleri yıkılacak, çocukları esir alınacak. Eğer çocukları varsa, onları yalnızca esaret ve kıtlık için doğurmuş olacaklar.

<sup>47</sup>Aynı şekilde çok para kazananlar, onları sadece yağmalanmak üzere kazanmış olacaklar. Onlar kentleri, evleri, mal mülkleri ve kendi öz benlikleri için daha fazla harcama yapmaya özen gösterdikçe,

<sup>48</sup>günahlarına karşı olan öfkem daha da şiddetli olacaktır diyor Rabbiniz.

<sup>49</sup>Erdemli bir kadın bir fahişeye karşı nasıl bir kızgınlık duyarsa,

<sup>50</sup>aynı şekilde, doğrular da kötülere öfke duyacak. Savunucu bütün günahları yeryüzünde ortaya çıkarıp sergilemeye geldiğinde, doğruluk kötülüğü suçlayacaktır.

<sup>51</sup>Onun için kötülüğü, onun eylemlerini taklit etmeyin.

<sup>52</sup>Çok kısa bir süre içinde kötülük yer yüzünden silinip temizlenecek, üzerimizde doğruluğun egemenliği başlayacak.

<sup>53</sup>Günahkâr günah işlediğini kesinlikle yalanlamamalı Eğer, "Ben görkemli Tanrım'a karşı günah işlemedim" derse, kendi başına yalnızca yanan kömürlerin yağmasına neden olacaktır.

<sup>54</sup>Çünkü Rabbiniz insanların yaptıklarının hepsini bilmektedir. O, onların tasarılarını, düzenlerini ve en gizli düşüncelerini bilir.

<sup>55</sup>O yeryüzüne "ol" dedi, oldu; göklere "olun" dedi, oldular.

<sup>56</sup>Rabbiniz'in sözüyle yıldızlar yerlerine yerleştiler. Sayısız yıldız O'nun bilgisi dahilindedir.

<sup>57</sup>O zenginliklerle dolu derinlikleri gözler. Denizleri, içinde bulunan her şeyi ölçüp biçti, ayarladı.

<sup>58</sup>Sözüyle denizlerin sınırlarını belirledi, suyun üstüne karaları yerleştirdi.

<sup>59</sup>Gökyüzünü bir kubbe gibi döşedi, onu suların üzerinde güvende kıldı.

<sup>60</sup>Çöllerde pınarları, yeryüzünü sulaması için aşağılara akan ırmakların kaynakları olarak da dağların zirvesinde çağlayanları O var etti.

<sup>61</sup>O insanı yarattı, bedeninin ortasına bir yürek yerleştirdi. Ona ruh, yaşam, anlayış

<sup>62</sup>ve tüm dünyayı yaratıp gizli sırları araştırıp bulan Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın gerçek ruhunu verdi.

<sup>63</sup>Günahlarını saklamaya çalışan günahkârlara yazık!

<sup>64</sup>Rabbiniz onların tüm işlerini iyice inceleyecek. O hepinizi sorguya çekecek.

<sup>65</sup>O gün günahlarınız, kötü işleriniz ortaya çıkıp sizi suçlamak için ayağa dikildiğinde şaşkınlığa uğrayacaksınız.

<sup>66</sup>Öyleyse ne yapabilirsiniz? Tanrı'dan ve meleklerinden günahlarınızı nasıl gizleyebilirsiniz?

<sup>67</sup>Tanrı sizin yargıcınız, O'ndan korkun! Günahlarınızdan dönün, yaptığınız kötü işlerden uzak durun! O zaman Tanrı sizi bütün sıkıntılardan özgür kılacaktır.

<sup>68</sup>Kızgın alevler sizi yakmak için tutuşturuluyor. Büyük bir sürü sizin üzerine çullanacak. Bir kısmınızı ele geçirip putperest kurbanlarından yedirecek.

<sup>69</sup>Onlara teslim olanlarla alay edilecek, başlarına kakılıp insafsızca davranılacak.

<sup>70</sup>Bir çok yerde ve komşu kentlerde Rab'den korkanlara vahşice saldırılar olacak.

<sup>71</sup>Yağmalayanlar Rabden korkan herkese karşı çılgınlar gibi olacaklar.

<sup>72</sup>Mallarını mülklerini yağmalayıp yok edecekler, onları evlerinden dışarı atacaklar.

<sup>73</sup>Sonra, benim seçilmiş halkımın, madencinin ateşinde ayarı belirlenen altın gibi dayanıp ayakta kaldığı görülecek.

<sup>74</sup>"Dinleyin beni ey seçilmiş halkım" diyor Rabbiniz, "Şiddetli acı dolu günler çok yakında geliyor, ama ben sizleri o günlerden koruyacağım.

<sup>75</sup>Korku ve kuşkunuzu uzaklaştırın!

<sup>76</sup>Çünkü önderiniz Tanrı'dır. Benim buyruklarımı, öğrettiklerimi uygulayan sizler, günahlarınızın sizi ezip yere vurmasına, kötü işlerinizin sizi alt etmesine kesinlikle izin vermeyin" diyor Tanrınız Rab,

<sup>77</sup>"Vay o günahları içinde boğulmuş, kötü davranışlarına durmaksızın devam edenlere! Onlar, boydan boya aralıksız böğürtlen çalılırla dolu, geçişi olmayan, büsbütün dikenli çalılıklarla kaplı tarlalar gibidirler.

<sup>78</sup>Ateşle yok edilmeye mahkûm olacaklardır."